

<http://www.glasslovenije.com.au>
Print post publication number 100004295

MAREC - APRIL 2019
ŠTEVILKA - NUMBER 2
LETO - YEAR 68

Misli Thoughts

Misli
marec - april 2019

VSEBINA

- 3 Jezus na Federation Square
v Melbourneu?
- 5 Dve materi
- 7 Nedelja
- 8 Božji grob
- 9 'Velikonočni pirhi'
Cilke Žagar
- 13 Svetovni dan molitve
World Day of Prayer 2019
- 19 Slovenska inovativnost
v Avstraliji
- 20 Izpod Triglava
- 24 Iz Kraljčine dežele
- 27 Iz Kluba Triglav Mounties
- 32 Slovenian Mission Sydney
- 40 Življenje pri Slovenskem
društvu Sydney – SDS
- 45 Slovenian Mission
Melbourne
- 53 Slovenian Mission Adelaide

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

Zgoraj: Vsaka pomlad naznanja zmagoslavje življenja. Tudi sredi kamnitih gora se v pomladi razbohoti cvetlica. (Foto: p. Stane Zore OFM)

Spodaj: Velikonočna procesija ob sklepu velikonočne vigilijske v cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Melbourneu, 26. marca 2016.

(Foto: Marija Anžič)

Stran 4: Mozaik p. Marka Rupnika v kapeli Zavoda sv. Stanislava, Ljubljana Šentvid. (Foto: p. Ciril)

Zapojva Nedelji Vstajenja!

p. Vladimir Kos DJ, Tokyo

**Oj, harfa, zapojva Nedelji Vstajenja!
Vse najine pesmi so v zarji domâ,
ki zmeraj ta dan iz noči se razpenja
čez vsako morjé tja v prerije neba.**

**In sredi nedelje smehlja se nam Jezus!
Ker smrti je vzel tiranijo grobov
in Svojo in naše ljubezni v povezu
polóžil na grob je spod oljčnih cvetov!**

**Oj, harfa, vse nas osrečuje Nedelja!
Brez smisla nobeno življenje več ni
in v srcu po večni Ljubezni se želja
v resnično bodočnost še bolj spremeni!**

*S to pesmijo gredo moje zgodnje čestitke
(z darom svete maše) za blagoslovljeno
Veliko noč, edinstveno med vsemi nočmi.*

V Gospodu vdani Vladimir Kos.

Dragi nam pater Vladimir na severu Daljnega Vzhoda, hvaležni smo Vam za vsako Vašo pošto, ki nas vedno razveseli in oplemeniti s tako modro, opogumljajočo in tako milo pojočo slovensko besedo. Naj Vas in nas vse Vstali Gospod še naprej spremlja na vseh poteh življenja. Bog živi!

pater Ciril

Jezus na Federation Square v Melbourneu?

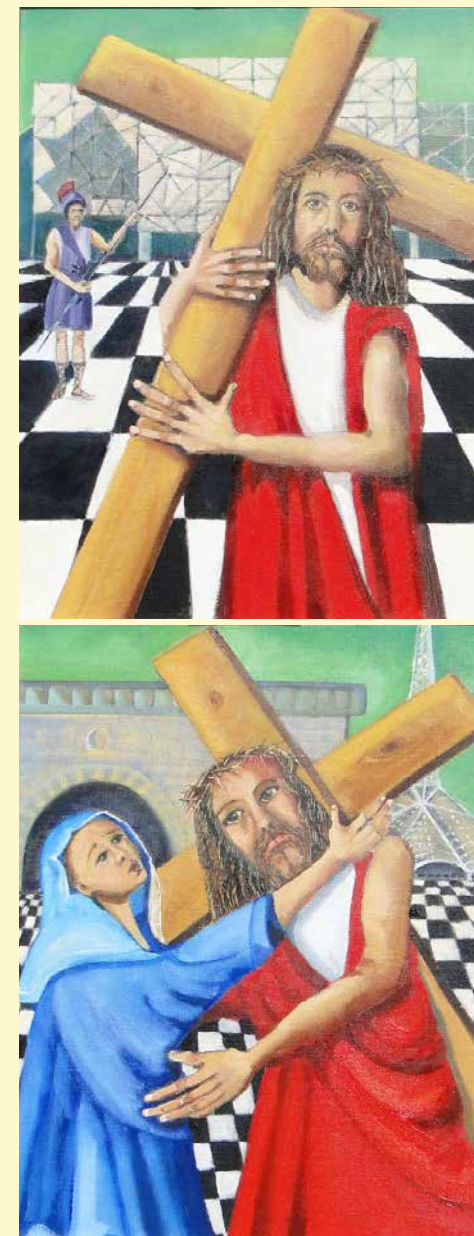
»Kaj dela Jezus na Federation Square sredi Melbournea?« je vprašal svojo staro mamo Tilko njen vnuk, ko je bil pri maši za pokojnim starim atom Valentinom sredi letošnjega februarja. Na 2. postaji križevega pota je namreč prepoznal Jezusa na Federation Square v Melbourneu. Kako je Jezus prišel tja?

Zanimivo vprašanje in kakšen je odgovor? Kako bi mu odgovorili?

Na 2. postno nedeljo, 12. marca 2019, smo imeli v Kew kot uvod v sveto mašo pobožnost križevega pota, kot imamo to redno v postnem času. Spet smo se pomikali od prve do petnajste postaje podob križevega pota, ki ga je leta 2013 naslikala umetnica, cerkvena pevka v Kew, Zorka Černjak. Zorka je vse te postaje Jezusovega križevega pota postavila v naše mesto, v znamenitosti Viktorije; v naš čas in prostor, zato mi ni bilo težko ob njenih podobah iskati odgovor na gornje vprašanje. Tukaj in sedaj Jezus sprejema in nosi svoj križ in naše križe življenja. Tukaj se dogaja življenje; tukaj je trpljenje; tukaj tudi danes obsojajo Pilati in si umivajo roke. Vsi veliki dogodki privabijo na tisoče ljudi na Federation Square; zato tudi Jezus tukaj v središču našega 'Jeruzalema' sprejema svoj križ, da ga nese na Kalvarijo za odrešenje vseh, tudi tistih, ki danes kričijo: »Križaj ga!«

Toda na svoji poti na Kalvarijo sreča Jezus tudi svojo Mater – prizor je postavljen pred Narodno galerijo Viktorije, kjer je na ogled mnogo umetniških del, toda, ali ni največja umetnost ljubezen? Jezus sreča Veroniko in Simona – ta je pravkar zapustil stadion MCG (Melbourne Cricket Ground); Jezus nagovori žene pred viktorijsko tržnico; še v zadnjih trenutkih življenja pa odpre raj skesanemu razbojniku in prosi odpuščanja za vse, ki ga križajo: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!«

Križev pot je pot življenja. Pravi kristjan tega ne sme pozabljati. Kristus še vedno trpi in umira – v našem kraju in v našem času. Papež Benedikt XVI. je po križevem potu v rimskem Koloseju leta 2006 dejal: »Tako smo doumeli, da križev pot ni nekaj, kar

pripada preteklosti in neki določeni točki na zemlji. Gospodov križ objema ves svet; njegov križev pot sega čez vse celine in čase. Na križevem potu ne moremo biti samo gledalci. Tudi mi smo pritegnjeni vanj, zato moramo poiskati svoj prostor: kje smo?»

Nihče ne pride v večno življenje, če ne sledi Jezusu in ne nosi svojega križa. Prav vsakdo ima svoj križ. Papež Frančišek je v letošnjem postu povedal: *»Trpljenje je potrebno, vendar je minljiv prehod. Cilj, h kateremu smo poklicani, pa blesti kot obličje poveljčanega Kristusa. V Jezusu je odrešenje, sreča, svetloba in brezmejna Božja ljubezen. S tem, ko Jezus pokaže svojo slavo, nam zagotavlja, da križ, preizkušnje in težave, s katerimi se borimo, najdejo svoj razplet in razrešitev v njegovi Veliki noči.«* Še kako je zgovorna je 15. postaja križevega pota v naši cerkvi - Jezusovo vstajenje: TVOJO SMRT OZNANJAMO GOSPOD IN TVOJE VSTAJENJE SLAVIMO, DOKLER NE PRIDEŠ V SLAVI.

V ozadju zmagoslavne Vstalega Gospoda je naša cerkev svetih bratov Cirila in Metoda, prva slovenska cerkev v Avstraliji, stara 50 let, kjer se verni rojaki in naši prijatelji tudi drugih narodnosti zbiramo ob nedeljah in praznikih, da v slovenskem duhu praznujemo DAR ŽIVLJENJA, svojega lastnega in vseh tistih, ki jih vsako nedeljo polagamo na Gospodov oltar, v trdni veri in upanju na tolažbo in pomoč v sedanjem življenju na zemlji ter nebeško blaženost v občestvu Svete Trojice: Boga Očeta in Sina in Svetega Duha. Tako se te moje misli spletajo v velikonočno voščilo vsakemu, ki bere te vrstice v MISLIH in je prehodil že veliko svojih postaj križevega pota, na katerih je tudi srečal milostni pogled in opogumljajočo besedo Odrešenika, da s pogumom, vero in ljubeznijo nadaljujemo pot vse do zarje Jezusovega in svojega velikonočnega jutra. Bog živi, aleluja, aleluja, aleluja!

pater Ciril A. Božič

DVE MATERI

Ivan Pregelj

Južno sonce je žgalo na zemljo, da je umirala trava po livadah in je bila vsa okolica kakor požgana in opustošena. Ni bilo oblaka na nebu, nad vso Sveto deželo se je vzpenjalo sinje nebo, razbeljeno od žarkov poletnega sonca je viselo nad zemljo kakor velik, žareč ogenj. Na cesti, ki je vodila iz Nazareta v Jeruzalem, je hodilo dvoje potnikov, mož in žena; bila sta utrujena in izmučena od pota, zaman se je oziral mož po blagodejni senci, ni je bilo.

»Tako sva potovala tedaj, ko je Herod dvignil roko nad betlehemskimi otročički,« je dejal mož.

Žena ni odvrnila ničesar, suhi ustnici sta šepetali tiho molitev. V tem se je pokazalo pred njima zidovje. Pogled na bele hiše je vzdramil ženo iz sanj. Dolgo je strmela na mesto, potem pa je dejala tiho:

»Jožef, ali misliš, da ga najdeva?»

»Gotovo ga najdeva, ali naju ni vleklo srce ravno na to pot? Gotovo ga najdeva, Marija.«

Potnika sta pospešila korake. Nasproti jima je prihajala žena. Jokala je in vsa potrta je bila videti. Zasmilila se je Mariji; ko sta se pa srečali, jo je vprašala:

»Zakaj jočeš, žena?»

»Kako naj bi ne jokala,« je odvrnila žena, »imela sem sina, ki sem ga ljubila in je bil veselje mojih dni. Sinoči pa je izginil, ne vem, ali so ga raztrgale zveri, ali so ga ubili hudobni ljudje. Zdaj ga iščem in ne najdem ga.« –

Mariji sta se zasvetili v očeh dve solzi in dejala je:

»Tudi jaz sem izgubila sina in ga iščem.«

Žena je spet zajokala, potem pa začela pripovedovati:

»Bila sem v mestu in povpraševala in iskala; šla sem v tempelj in videla sem tam mladeniča sredi pismoukov in duhovnikov. Govoril je o vsem, kar je pisano v postavi in učeni duhovniki so se mu čudili. Jaz pa

sem se spomnila svojega otroka in začela jokati. Tedaj me je pogledal oni mladenič in dejal:

»Ne joči, žena; videla boš svojega sina v velikem ponižanju, toda tvoje srce naj ne obupa, ker pred Bogom bo dosegel milost.« In zdaj premišlujem te besede, a jih ne razumem.« –

»On je, on,« je ponovila kakor v sanjah Marija, in obraz se ji je zasvetil. Obrnila se je k ženi in rekla:

»Kar je govoril, je govoril prav, vrni se domov in ne joči več!«

Žena je šla domov, Marija in Jožef pa sta šla v mesto Jeruzalem in stopila v tempelj. Tam je sedel Marijin in Jožefov sin in učil pismouke in pismarje.

»Sin, zakaj si nama to storil? Glej, oče in jaz sva te iskala v veliki skrbi!«

In jima je odvrnil:

»Čemu sta me iskala? Ali ne vesta, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?»

Marija se je vrnila v Galilejo. Ko so potovali tja, je mati povedala sinu, kako je zvedela o njem od žene, ki ji je bil izginil sin. Sin človekov je odgovoril:

»Ali veš, kdo bo njen sin?»

»Ne vem!«

»Ropar bo in morilec in sramotne smrti bo umrl; a pred mojim Očetom bo dosegel usmiljenje.«

»Ali ni mogoče drugače?» je vprašala Marija in proseče pogledala svojega sina. Ta pa je dvignil oči k nebu in rekel:

»Sam si bo kriv svoje usode, a materina molitev mu bo izprosila usmiljenje.« Marija je molčala in molila.

Šum in vrvenje. Noč je padla na zemljo; ljudstvo je oblegalo troje križev, slišijo se plahi kriki in glasovi strahu. Medel sij pada na troje križev, na telesa, ki vise na njih. Pod križem stoje žene in možje, prevzeti od strahu in žalosti. Marija je stala v neizmerni

bolečini pod križem svojega sina; tik ob desnem križu pa je slonela druga žena; njene oči iščejo v višini sinovih pogledov.

Dve materi, ki jima umirata sinova na znamenju sramote. Roparjeva mati je uprla oko v Marijin obraz in je spoznala v njej ono ženo, katero je srečala pred davnimi leti na cesti. Dvignila je pogled k njej in glej, čudno drhtenje se je je polotilo.

Ali ta na srednjem križu ni oni, ki je sedel sredi pismoukov in jo je tolažil, ko mu je potožila zaradi sina: »Videla boš svojega sina v velikem ponižanju?« Da, on je takrat govoril resnico, njen sin sedaj umira na sramotnem križu. Kdo pa je ta, čigar oči vidijo v prihodnost? »Če si Sin božji, stopi s križa!« so vpile v daljavi podivjane tolpe. »Sin božji,« ta beseda zveni zapuščeni materi v ušesih, v srcu. Njene oči iščejo Nazarečanove poglede. Zdaj se ji zdi, da je pogledal nanjo.

»Sin moj!« je kriknila mati in objela križ, na katerem se v bolečinah zvija njen sin. »Čuj me, poslušaj glas matere, usmili se moje bolečine; poglej, tvoj Bog umira ob tebi, prosi ga, da ti odpusti tvoje grehe...«

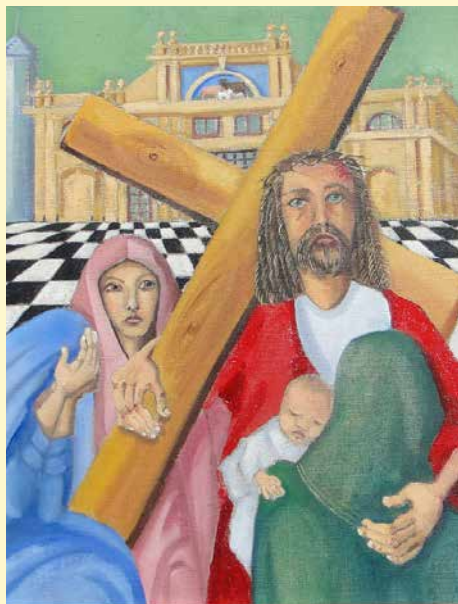
Ropar je strmel v mater in v duši se mu je nekaj zgnilo. Slišal je divje kletvice levega razbojnika in nekaj ga je sililo, da pretrga molk. Že se je obrnil z zaupanjem do umirajočega božjega Sina in že je takoj zatem slišal Odrešenikove besede, ki so mu obljubljale, da bo še danes z njim v rajju.

Pod križem je vztrepetala mati. Slišala je besede z obljubo zveličanja in veselje je spreletelo njeno srce. Trepetajoča po vsem telesu se je približala Mariji, se sklonila k njej in ji začela poljubljati noge.

»Blagoslovljena med ženami, Odrešenikova mati,« je šepetala žena. Srce ji je bilo polno gorja, a tudi polno upanja; zdelo se ji je, da mora umreti.

Ko pa se je božjemu Sinu nagnila glava, se je iz prsi obeh mater izvil vzdih nepopisne bolečine.

(Koledar Družbe sv. Mohorja 1910, str. 66–67)

NEDELJA

Ivan Cankar

Iz tople, od rodovitne in blagodarne ljubezni spočite jesenske zemlje, iz mirno vzdramljene, otroškega pričakovanja polne noči je vzklilo preslavno jutro. Megle, ki so še leno dremale, so se vzdignile počasi iznad rosne ravni, so se nato pognale oblakoma proti nebu ter tam utonile v mladi luči. Tiho je vztrepetalo v čistem zraku, zaiskrilo se je na pokošenih senožetih, v zlatem jevevju bukev, jelš in topolov. Tako je nedeljsko sonce oznanilo svoje kraljevanje.

Oznanilo ga je brez glasu. Od nikoder ni bilo ne pesmi, ne vriskanja, ne prazniške besede. Iz doline, s hribov in gričev so se pozdravljale in si odzdravljale bele cerkve; ali molčale so. Le z očmi, svetlimi, žalostnimi so se spogledovale; in zeblo jih je, čeprav so bile od gorkega sonca obžarjene.

Po široki beli cesti, po stezah preko travnikov, po strmih klancih se vijó procesije vernih kristjanov. Veliko jih je, ker v potrtem svojem srcu so željni molitve in tolažbe. Ali čudo za čudo:

počasi gredo, tiho in nemo; ne besede ni, komaj da je plaho šepetanje. Glave klonejo globoko, trudno klonejo životi; že tisti so starci, ki imajo mladostna lica. Gredo, gredo in si šepečejo naskrivaj: »Ti, kaj praviš, zakaj je umolknila Marija na Hribu? Kaj je ni več?« In oni drugi se s prezeblimi usti nagne k sosedu in mu reče skoraj brez besed: »Mislim, da je Marija umrla, ker glasu ni od nje, ki nas je vselej tako lepo pozdravila!« Nobene besede več, tudi plaho šepetanje je utihnilo.

Gruda molči, ta naša gruda, ki je prepevala kakor nobena nikjer in nikoli! Sladka, bratje, je bila njena pesem, saj ste jo slišali! Vse je bilo v nji, kar je v nas dobrega in lepega, vse, česar se v dnu srca sramujemo in veselimo; bila je tista brezmejna, čista, materinska ljubezen, ki je pravo znamenje slovenske duše in slovenske zemlje. Ob lepem nedeljskem jutru, kadar so od holmov in hribov zapeli zvonovi, nam je bil korak lahek in prožen, lica so bila sveža, oči so gledale jasno in

veselo, na ustnicah je bil smehljaj. In vsakemu je bilo takrat srce očiščeno, od jutranje rose oprano, kakor da smo prihajali od spovedi in obhajila. Ob tej blagoslovljeni uri ni bilo nič zlega, nič temnega v nas; bili smo verni otroci te zemlje, svoje matere, vredni njene lepote; z njo smo prepevali in vriskali, z njo žalovali, govorili smo z njo zvesto in odkritosrčno, kakor govori otrok z materjo. Praznik,

poln pesmi in veselja, je bil na nebu, na planinah, na polju in senožetih, na belih cestah, kolovozih in klancih; in bil je najlepši v naših srcih.

Milost božja, kaj se je primerilo v teh silnih časih! Gruda molči, ta naša gruda, ki je nekoč tako veselo in glasno prepevala z nami! Ne gane se; nobena prošnja, noben klic je ne vzdrami. Tudi nebesa molče; v vsej svetlobi svoji so ledena in neprijazna. Gozd ne šumi več, tiho je polje, škrjanci so obnemeli. Ta vesoljna tišina je vsa prežeta z brezmočno žalostjo; življenje ne sope več, vse je okamnelo, mrtvo.

Oj, saj ni nedelja; veliki petek je, dan trpljenja, kesanja in bridkosti! Nemi kleče kristjani v tihi, temni cerkvi, trkajo se na prsi, čela jim klonejo do mokrih tal. In blede ustnice šepetajo trepetaje tiste velike, čeznature ljubezni polne besede: »Odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!« Pritajena, šepetajoča je ta molitev, ali vendar je glasna, kajti ne zvona ni ne orgel, niti ne ministrantovega zvončka. Zato ne, ker je veliki petek za vernike in za nevernike, od vzhoda do zahoda. Vdrugič je bil križan Kristus; obsojeni od farizejev, bičani in križani so bili z njim kristjani, njegovi otroci.

Ko se je zgodilo to strašno poveljčanje na Golgoti, se je nebo stemnilo, se je zemlja stresla v presilni grozi. In v to grozo, v to noč je vriskaje planilo novo, svetlejše sonce; zagrinjalo stare zavese se je pretrgalo od vrha do tal in evangelij je nastopil svojo pot, da nese odrešenje od naroda do naroda.

Velikega petka je bilo treba za veliko nedeljo; smrti Boga samega je bilo treba, da je zazvonilo in zapelo ponižanemu človeku veličastno vstajenje.
(Izbrani spisi VIII (1955), str. 409–411)

BOŽJI GROB

Josip Stritar

**Zveličar v grobu tu leži,
temán je dan, ves svet žaluje;
v zvoniku glasno zvon molči,
življenja šum in hrup miruje.**

**Oj pridi, verni kristijan,
poklekni, moli ga hvaležen;
poljubi mu petero ran,
da odrešenja boš deležen.**

**Da jaz ne bodem pogubljen,
križ vzal, pravični, si na rame;
umrl si, v grob bil položen,
velikonočno jagnje, zame.**

**Pred tabo, glej, Zveličar ti,
klečim in molim rane tvoje;
iz njih je tekla sveta kri,
ki je oprala grehe moje.**

‚Velikonočni pirhi‘ Cilke Žagar

Domača hrana

Veselim se priti domov na domačo hrano, pravi moj sin. To seveda ne pomeni, da sem jaz posebno dobra kuharica. Sin se ob moji hrani spominja svojega otroštva in mladosti. Z leti se je navadil na moje poskuse kuhanja in je ta spomin postal del njega samega. Domača hrana ni samo tisto na krožniku, ampak predvsem ljubezen ljudi, s katerimi si delimo hrano in občutek varnosti.

Ko si fant izbere ženo, nehote pričakuje, da bo kuhala kot njegova mama. Velikokrat pride celo do zamer, ko fant primerja ženino in mamino kuhinjo. Snaha in tašča se po navadi srečata v kuhinji ali pri otrocih. Medtem ko se tast in zet srečata po navadi pri kozarcu piva ali na ribolovu, kjer je manj prostora za nesporazum.

Če je žena iste narodnosti, je tudi hrana podobna mamini. Nimam sicer statistike, a iz opazovanja sklepam, da so tudi zakoni bolj stabilni, kjer se poročijo otroci, katerih starši so iste narodnosti, Poroka združi dve družini in obe družini potem skrbita za razumevanje in varnost mlade družine.

Ljudje različnih narodnosti smo prišli v Avstralijo s košaro domačih receptov, talentov in načinov obnašanja in računamo, da bo drugim všeč, kar imamo sami radi.

Tudi prijateljstvo je bolj trdno in trajno z ljudmi, ki mislijo, verujejo in živijo podobno kot mi. Prijateljstvo nudi razumevanje in

sočutje, kar je dragoceno predvsem v časih velikih preizkušenj. Če ni medsebojnega spoštovanja in razumevanja, pogosto postanejo vsakdanji problemi nepremostljivi. Posebno v mešanih zakonih.

V času svetovnega premika prebivalcev se pogosto sprašujemo, kaj je normalno in kaj ni. Večina sicer določa, kaj se zdi za narod normalno in kaj ne, toda manjšine se vedno borijo, da bi uveljavile in uzakonile svoje norme in kulturne posebnosti v novih domovinah. Kar je bilo normalno v Afriki ali Aziji, tako zdaj postaja del večkulturne Avstralije.

Filozofi so skozi tisočletja razpravljali o tem, kaj je prav in kaj ni. Shakespeare pravi: »Nič ni dobro ali slabo, samo naše misli to naredijo.«

Mnogi trdijo da se z ljubeznijo premostijo vse razlike. Mnogi tudi trdijo, da je ljubezen Bog in da samo Bog ve, kaj je prav in kaj ni.

Prijaznost in odurnost

Ko srečamo znanca, ki ni prijazen, mnogi pomislimo: Le kaj sem mu naredil, da ni prijazen do mene. V resnici pa ta človek verjetno trenutno ni zadovoljen v sebi. So tudi ljudje, ki sicer nimajo nič proti tebi, a so nevesele narave ali redkobesedni ali sramežljivi. Vzrok za neprijaznost sogovornika je vedno zunaj nas in nima z nami nič opraviti. Stvari niso, kot jih vidimo, ampak, kot smo mi sami v sebi.

Jeza

Jezi nas, ko se zgodi nekaj nepričakovanega in nezaželenega. Iščemo krivce in krivdo. Jeza rodi željo po maščevanju in nezadovoljstvo z življenjem. Posebno mladi postanejo hitro razočarani, če se njihove želje ne uresničijo. Mnogi postanejo jeznoriti, kar pogosto povzroča družinsko nasilje. Njim sodišča priporočajo terapije, da se naučijo, kar je nas starejše življenje samo naučilo.

Z leti se navadimo na nepričakovano in nezaželeno, ker vemo, da suši po navadi sledi poplava. Te probleme smo že premostili

in vemo, da jeza nič ne pomaga. Vemo tudi, da je življenje, kot je, zato ga sprejemamo z večjim razumevanjem. Stvari so se po navadi tako ali drugače same uredile. Mamin nauk: Štej do sto in potem premisli! Tudi ko se naše želje ne uresničijo, ostane upanje, da bo jutri boljše.

Sveto pismo je polno besed o upanju. Človeško življenje, ko prihaja na svet, nosi s seboj veliko obljubo prihodnosti, obljubo lepih odnosov, prijateljstva, veselja, obljubo rasti in harmonije ter je izraz neizmerne človekovega dostojanstva, njegove globoke lepote.

Sreča

Za praznike smo eden drugemu želeli srečo. Nakupili smo darila, da bi osrečili otroke in tiste, ki jih imamo radi.

Veliko je bilo rečenega o sreči. Pravijo, da ni poti do sreče, ampak je sreča pot sama.

Alojz Urban pravi: Če iščeš srečo zase, jo boš izgubil, če jo pa iščeš z drugimi in za druge, jo boš našel.

Preprosta hrana, voda za žejo in komolec za vzglavje, tudi ob tem je človek lahko srečen, pravi kitajski pregovor. Pesnik Simon Gregorčič pa: Gorje mu, ki v nesreči biva sam, a srečen ni, kdor srečo uživa sam.

Sreča ni obilno drago kosilo, ampak družba, s katero si kosilo deliš. Sreča ni hiša, ampak v hiši. Zame je sreča v hvaležnosti za življenje in prijatelje.

Mnogo ljudi igra na srečo. Verjetno smo že vsi kdaj sanjarili, kako bi potrošili milijon, če bi ga dobili na loteriji. Povečini bi vsi radi osrečili nekoga z darilom, da bi nas potem ti ljudje imeli bolj radi. Sreča torej ni v milijonu, ampak v ljubezni in prijateljstvu. Ko zadovoljimo svoje osnovne potrebe, iščemo ljudi, s katerimi bi si delili pot, čas in srečo. Radi bi osrečili čim več ljudi.

Novice

Kaj je novega, sprašujemo ob srečanjih. Življenje je postalo tako razburljivo, da smo se navadili na pretresljive novice.

Kitajski pregovor pravi: Bog nas obvaruj pred zanimivostmi. Včasih so rekli: Nič novega so dobre novice. Slabe novice hitro potujejo. Vseh nas je malo strah, da bi prišli v časopis, vendar obenem upamo, da nas bo svet opazil. Koliko nevarnih herojstev se dogaja, samo, da ljudje pridejo v časopis. In koliko norosti naredijo slavni ljudje, da nas zabavajo.

V malem mestu, kot je Lightning Ridge, se malo dogaja, zato tu vsi širimo male novice, a poskrbimo, da so zanimive, zato jih povečamo in okrasimo.

Opal, ki ga je nekdo našel, raste kot gobe po dežju. Vsi sodelujemo pri izboljšanju zgodbe o novih najdiščih. Skoraj smo pozabili, da ‚Fake News‘ niso nujno resnične novice.

Starostni domovi

Veliko slišim in berem o slabi oskrbi v starostnih domovih. Tudi sama sem imela zelo slabe izkušnje, ko sem bila pri možu v domu zadnje leto. Ko so zaklenili vrata za njim, sva oba zgubila vse pravice odločanja o njegovem življenju in zdravljenju.

Ljudje se bojijo iti v dom. To ni le slovo od svojega doma in družine, v domu se morajo ravnati po pravilih tujih, po navadi mladih, neizkušenih, nestrpnih in včasih krutih ljudi. Doma so bili avtoriteta za družino, v domu

Bele avstralske ptice osrečujejo Petra in Mojco Fras ter njenega brata g. Boštjana Ošljaja, ko so bili februarja na obisku v Melbournu.

pa so postali nemočni, neopazni, nezanimivi, nespoštovani. Težko je biti srečen in vesel, kjer te nihče nima rad. Starčki v domu pogosto tiho godrnjajo, ker se ne upajo glasno pritoževati. Mogoče bi se zamerili osebi in bi bilo še slabše. Pogosto so tudi nezadovoljni s seboj, ker nimajo več energije in nekateri niti spomina ne. Povečini bi radi bili še uporabni, pa nimajo kaj drugega delati, kot sedeti in gledati pred sebe. Nihče se z njimi ne pogovarja, ker se mladi, tuji oskrbniki ne zanimajo za stvari, ki so starim blizu. Ni čudno, da se jezijo in pritožujejo in čakajo, da bi z nekom poklepetali.

Kritiziramo oskrbnike, ker računamo, da so plačani za to, da skrbijo za srečo in varnost stanovalcev v domu. Predpostavljamo celo, da bi ti oskrbniki morali delati iz ljubezni in ne samo za denar. Za oskrbnike je to služba, kjer držijo red in čistočo. Seveda so nekateri oskrbniki zelo prijazni in dobri, a najdejo se pa tudi brezbrizni in osorni. Mnogo starih je v domu, ker njihove družine nimajo časa zanje. Svojci trdijo, da jih imajo radi, vendar je oskrba prenaporna zanje. Naši otroci se niso od nas naučili skrbeti za stare ljudi, ker smo mi zapustili starše v Sloveniji.

Za oskrbo starih je potrebno veliko potrpljenja in razumevanja. Če tega nimaš, je to težko in neprijetno delo. Podobno je pri oskrbi otrok, samo, da so otroci bolj prijetni in ljubki.

Pogovarjam se s prijatelji, ki skrbijo doma za svojce. Težko razumejo, zakaj so se ti stari ljubljani ljudje spremenili in postali včasih hudobni, napadalni, maščevalni in ljubosumni. Izguba spomina in fizičnih sposobnosti jih jezi. Obenem pa njihov spomin pogosto vandra po prej pozabljenih zamerah in slabih izkušnjah. Stari ljudje nismo več lepi, zanimivi, hitri, in zabavni. Znamo biti tudi zahtevni, čudni in neprijetni. Poleg oskrbe bi radi imeli še svojo vlogo v družini in družbi. Radi bi tudi dajali mladim nezaželjene nasvete.

Večina ljudi v domovih je na določeni stopnji demence, zato predvsem ne smemo vzeti vseh njihovih pripomb in pritožb preveč dobesedno in resno. Vsi bi morali več vedeti o demenci. Ker smo podaljšali življenje, je demenca pogosto spremljevalka zadnjih let.

Svetovne molitve za Slovenijo

V petek, 1. marca letos, smo Slovenci po vsem svetu seznanili ljudi s Slovenijo in molili za Slovenijo. V Sloveniji pa nisem našla nikogar, ki bi kaj vedel za ta dan, čeprav je prišel program iz Slovenije. Sem bila prijetno presenečena nad navdušenjem in zanimanjem Avstralcev za našo kulturo in zgodovino. Po prireditvi sem odgovarjala na nešteto vprašanj.

Ne vem, če vas zanima, kaj sem govorila, vendar pošiljam moj govor. Ne vem, če je prav, da sem govorila o politiki, a ljudje so bili navdušeni. No, saj bodo čez noč pozabili, kaj sem rekla, in zato ne bo velike škode.

Good evening, friends; dober večer, prijatelji! I thank the organizers for hosting this gathering and I thank all of you for praying for Slovenia. I wish we would always pray together like we do tonight. I think that Jesus would be very happy and we would be happier because we enjoy each others company.

Slovenia has often been called a pearl in the middle of Europe. Like a pearl Slovenia is beautiful but like a pearl it was also born in pain.

I could talk forever about the good and beautiful Slovenia but you have all the information about it in the booklet. So I will say a few words about this pearl being born in pain. Slovenia is a bridge between the east and the west. It has always been loved and wanted by both sides. That is the reason Slovenian territory was chipped away and decreased in size through centuries from 70 000 square kilometres to 20000. Slovenia is now the size of the third of Tasmania.

Slovenians were for centuries governed by first Roman and later Germanic political formations. So our cultures are assimilated. Slovenia of my parents time was fiercely Catholic with many religious gatherings and celebration.

After WWI Austrian government disintegrated so Slovenians had to decide who would govern them. The northern part decided by referendum to stay in Austria. The rest of

Slovenians decided to join in the kingdom of Slovenians, Serbs and Croats; which was later renamed Yugoslavia.

Western countries tried to push communism towards the east so they annexed portions of Slovenia. Many Slovenians now live in Italy or Austria as ethnic minorities.

After WWI people told horror stories of Russian revolution. Stalin wanted to dominate the world as much as Hitler. Some Slovenians were terrorised into compliance by Hitler and some by Stalin. No other western nation faced two evils: communist bloody revolution and Nazism-fascism.

Slovenian political and religious leaders opposed godless bolshevism. Communists killed thousands of leading Slovenians who opposed them. The government organised village guards to prevent these killings. These village guards were later renamed homeguards.

During the WWII Yugoslav communists joined allies and so at the end of the war they were on the winning side. They knew that only a small minority of Slovenians would support communists in any democratic elections after the war; their only option was to kill the opposition. By murdering thousands of anticommunist homeguards and religious leaders, they scared the rest of the nation into compliance.

One survivor who escaped from the mass grave told me how in the last dying hours Home guards prayed for themselves and for those who knew not what they were doing.

Slovenian bishop recently said: All through history Slovenians were united in resisting foreign powers but communists made us hate each other.

This remains the trauma of a Slovenian nation.

I started school in 1946. The teachers told us not to listen to our superstitious parents. We were to worship the heroes of the revolution. There was no God. Only old backward people believed in fairies and God.

My two oldest brothers were teenage homeguards so after the war they were murdered with the other 12 thousand young

boys who were fighting against communism. My third brother joined partisans on his fourteenth birthday. He was sent to Russia to be educated. He was rewarded after the war with the scholarship and later became a director of a pharmaceutical factory. He wrote to me before he died that despite his professional success, the door of my parents hearts were forever closed for him because he joined communists.

After the war I remember the black scarfs going to mass on Sundays because mothers were silently mourning their murdered children. To this day the children of communists rule the country. At the same time the churches are again overflowing with worshipers. So much for the trauma

Slovenians can be found on every continent. During the nineteenth and early twentieth century, most Slovenians emigrated to Americas. After WWII, many fled from the Communist regime and some of us started a new life in Australia.

Slovenian historian recently said: 'Slovenians have created their own history but it is other peoples who wrote about it; those for whom the very existence of Slovenia and Slovenians was an impediment to achievement of their imperial aims.'

People live and die; friends become enemies and enemies become friends. We no longer blame Germany for producing Hitler or Russia for producing Stalin. Looking back it is easier to see right and wrong; however, when life and death decisions had to be made, Slovenians had no hindsight; their leaders had to decide between good and evil according to their consciences. What can one choose when given a choice between two unknown evils?

Cilka Žagar

Svetovni dan molitve - World Day of Prayer 2019

Svetovni dan molitve je svetovno ekumensko gibanje, ki ga vodijo ženske mnogih različnih krščanskih veroizpovedi v skupni molitvi in delu za mir in pravičnost. Molitve so vsako leto na prvi petek v marcu; vsako leto molijo za ljudi ene države. Letos je bila molitev namenjena Sloveniji, drugo leto bodo molili za Zimbabve. Vodstvo tega gibanja v Sloveniji je za letošnje geslo izbralo evangeljsko povabilo: **„Pridite – vse je pripravljeno“: „Come – Everything Is Ready“**. Pod tem naslovom so v petek, 1. marca 2019, molili tudi po mnogih avstralskih mestih. K tem molitvam smo bili seveda letos še prav posebej povabljeni Slovenci, saj je bila molitev namenjena za našo domovino. Prejeli smo veliko odmevov na ta dan z vseh koncev Avstralije; nekaj o tem boste našli zapisanega tudi v teh Mislih na različnih mestih (Sydney, Adelaide, QLD). Hvala vsem, ki ste pomagali oblikovati ta dan, se udeležili molitve, predstavili Slovenijo v besedi, sliki, videu, power point, s slovenskimi zastavami in grbi, v narodnih nošah, slovenskimi spominki na razstavnih mizah in stenah ter dobrotah, saj so se povsod po končani molitvi ljudje zadržali ob polno obloženih mizah s slovensko potico in drugimi dobrotami. Bili ste povsod res iznajdljivi! Ta dan molitve je bil prav gotovo tudi velika predstavitev Slovenije po vsem svetu, saj so zanj tisti dan molili v več kot 180 državah po vsem svetu. V Avstraliji so se ženske raznih krščanskih cerkva in skupnosti zavzele in pripravile zares prijetna molitvena in potem še družabna srečanja.

Vera Lamut s slovenskega pripravljalnega odbora, ki mu je bila že pred osmimi leti zaupana naloga za pripravo letošnjega molitvenega dne, je našla kraje, kjer so po Sloveniji potekala bogoslužja: »Najprej bi omenila Rogaško Slatino, kjer je bil prvi svetovni molitveni dan, potem Mursko Soboto, Maribor, Ljubljano, Velike Lašče, Koper in letos bo prvič bogoslužje tudi v Kamniku.«

In na kaj so se osredotočili pri pripravi na bogoslužje? »Po eni strani moraš govoriti o težavah, saj molimo o tem, kar je treba izboljšati. Po drugi strani pa ne bi bilo prav govoriti samo o težavah, saj Slovenija ni le to. Iskali smo torej neko ravnotežje. Upam, da nam je uspelo. Govorili smo o alkoholizmu, staranju prebivalstva, Romih, tudi o drugorazrednosti vernikov v komunističnih časih, vedno pa skušali najti tudi pozitivne stvari,« je povedala Lamutova.

Slovenski odbor je poskrbel tudi za izdajo posebne glasbene zgoščenke, ki jo krasi naslovnica molitvenega dne – delo umetnice Rezke Arnuš.

Za sodelovanje članov naše skupnosti v **MELBOURNU** so zaprosili iz naslednjih krajev: Mooroolbark, St Margaret's Uniting Church – tam sta Slovenijo predstavili Magda Pišotek in Draga Gelt OAM; Kew East, St Paul's Anglican Church – Mary in Stanko Prosenak; Bentleigh, St John's Anglican – Meta in Peter Lenarčič in njuna hčerka Michelle, Katarina Vrisk; Doncaster, Manningham Uniting Church – Frances Urbas-Johnson; Toorak, Swedish Lutheran Church – Angelca Veedetz in Veronica Smrdel; Ivanhoe, Mary Immaculate Church – dr. Tatjana Tee roj. Colja; Altona, Mary Help of Christians – Romana Žetko; Endeavour Hills, St. Paul the Apostle – Anica Markič, Rob Silva, Anica Toplak v narodni noši, tam so bili tudi Lojze Markič, Pavlina Cestnik, Jože in Frank Rozman, Rožica Pirc, Stella Rob, Jože in Milica Kosi; Camberwell Basilica of Our Lady – Helena Leber; Heidelberg West, Church of St Pius X - Veronica Smrdel in Angelca Veedeetz; Anglican Church v Sunshine - Slavko in Marija Blatnik, Frančiška Maver, Milica in Janko Dular; Ferntree Gully, Salvation Army – Draga Gelt OAM in Magda Pišotek. Molitve v Boronia Anglican Church sta se udeležili Marija Rotar in Hermina Koroša; Tilka in Lenti Lenko pa v Mulgrave Uniting Church. V nekaterih krajih se je molitvam pridružilo vsaj še nekaj naših rojakov, ki so povedali, kako lepo so jih Avstralci veselo sprejeli...

GEELONG: Organizatorji molitve so se obrnili na častnega konzula RS za Viktorijo g. Eddyja Kontelja, ta pa na Slovensko društvo Ivana Cankarja. Predsednik društva Karlo Bole je sposoben organizator, ki je zbral ljudi in tako so tam sodelovali kar na treh krajih: Wesley Church, Yarra Street v Geelongu: Karlo Bole, Julia Bole-Račič, Rozika, Veronika in David Seljak, Melinda Mrak; Uniting Church, Meredith: Lojzka Kuhar, Jože Matkovič, Stephanie in Andrej Kanderla – Jože je tam zaigral na harmoniko in sta skupaj z Lojzko zapela Je angel Gospodov; Holy Trinity Catholic Church, Queenscliff: Zlata Seljak in Marta Mrhar.

BRIGHT: Our Lady of the Snow – Brigita Hore roj. Šerbinek.

BEECHWORTH: Mary Kromar in Silva Novak sta sodelovali pri molitvenem srečanju v Salvation Army v Beechworthu pri Wodongi.

IZMILDURE poroča Jožica Gerden: »Predstavitev sem imela 1. marca zjutraj v katoliški cerkvi v Milduri in zvečer v United Church v Merbein. Za vse sodelujoče in prisotne je bil ta dogodek izredno lepo in nepozabno doživetje in sem prejela veliko pohval in pozitivnih komentarjev o Sloveniji: kultura, zgodovina, umetnost, hrana, narava... Upam in želim, da bi ta svetovni dan molitve na našo domovino Slovenijo tudi vplival pozitivno. Lep pozdrav in dobre želje vsem.«

QUEENSLAND: O dogajanju tam nas seveda redno obvešča Mirko Cuderman. Tokrat smo prejeli tudi veliko pošte od častne konzulke RS za QLD, gospe Nevenke Golc-Clarke. Z veseljem delimo z bralci Misli njeno prizadevanje v tistih dneh in izredno zanimiv govor, ki ga je pripravila.

Tako je napisala gospa Nevenka: »Zaradi moje vloge konzulke v Queenslandu so me nekatere kongregacije kontaktirale za pomoč z informacijami o Sloveniji, s hrano, izdelki, še najbolj pa so si želeli, če bi pripravila govor. Z veseljem sem pristopila k sodelovanju. Ker na vse dogodke nisem mogla, sem za njih pripravila stvari, kolikor sem mogla in kolikor so želeli. Udeležila sem se naslednjih dogodkov (za vse te sem tudi

pripravila zastavo in zastavice, potico, brošure in moj govor, ki ga prilagam): luteranska cerkev Good Shepherd Lutheran Church, Witta;

Bribie Island, anglikanska cerkev, St Peter's Anglican Church, Bongaree; Jindalee katoliška cerkev, Church of 12 Apostles, Jindalee; 2. marec 2019 ob 14.00 (SLCA dogodek) v Brisbaneu, prezbiterijska cerkev, St Paul's Presbyterian Church, 43 St Pauls Terrace, Spring Hill, Brisbane.

Za naslednji dogodek sem pripravila brošure, zastavo in potico, nisem pa se ga udeležila: Glass House Lutheran

Church, Calvary Lutheran Church, Glass House Mountains. Za naslednji dogodek sem pripravila brošure, potico in govor, ki so ga brali, nisem pa se ga udeležila: Aspley Catholic Church, Our Lady of St Dymphna, Aspley, Brisbane. Za naslednji dogodek sem pripravila brošure in potico, nisem pa se ga udeležila: Millmerran Anglican Church, St Peters Anglican Church, Millmerran. Za naslednji dogodek sem pripravila brošure in zastave, nisem pa se ga udeležila: St John's Anglican Cathedral, Brisbane. Za naslednji dogodek sem pripravila govor, ki so ga brali sami na dogodku, nisem pa se ga udeležila: Carindale Anglican Church, St Gabriels' Church, Carindale, Brisbane.

V Brisbanu smo pripravili tudi poseben dogodek v okviru SLCA (Slovenian Language and Culture Association). To naj bi bil naš slovenski dogodek izven avstralskih kongregacij. Žal sem patra Darka prepozno povabila, da bi lahko prišel en dan prej iz Sydneya in se udeležil tega dogodka (prišel je v nedeljo, naš dogodek je bil v soboto). Res se opravičujem za to. Slovenske cerkve v Queenslandu nimamo, zato smo gostovali v lepi prezbiterijski cerkvi St Paul's Church. Pripravili smo tudi amaterski video dogodka, ki smo ga objavili na Youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=ahv5fFU2UBo>

Obiskovalcem, katerih tri četrtine je bilo Avstralcev, smo postregli z žganci, potico, gibanico, flancati, štrudljem, pravimi kranjskimi od Tonija iz Toowoomba, s šinkom in hrenovo solato.«

Danijela Hliš je o tem dogodku napisala: »We met at St Paul's Presbyterian Church, a heritage-listed church in Brisbane (1887).

After the service, we all enjoyed a fantastic buffet of Slovenian delights, from meats and sausages to salads and then cakes and all kinds of home made specialities. I prayed for all the people to be able to embrace each other more. To open our hearts to give and to receive love with no judgement. To have faith.«

Tako naj to ostane vsaj nekaj zapisanega o tem lepem in pomembnem dnevu svetovne molitve za Slovenijo. Podobno je bilo po mnogih drugih krajih po vsej Avstraliji in slišali smo tudi za odmeve z vseh celin. Hvala še enkrat vsem, ki ste se ta dan pridružili molitvi za našo domovino Slovenijo, jo predstavili in zastopali. Bog blagoslavlja Slovenijo, Avstralijo in ves svet! Prosim pa moramo stalno, da bi bili mi ljudje pripravljeni odpirati pamet in srce Božjemu nagovoru. To naj postaja naša vsakdanja molitev. Prosim pa Vas tudi: Posredujte svojim otrokom in vnukom Gospodovo molitev OČE NAŠ, da jo bodo znali moliti ali v slovenščini ali v angleščini.

Naš Odrešenik nam naroča in Božji nauk nas uči, da smemo takole moliti:

OČE NAŠ, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom in ne vpelji nas v skušnjava, temveč reši nas hudega. Amen.

OUR FATHER who art in heaven, hallowed be thy name; thy kingdom come, thy will be done on earth as it is in heaven.

Give us this day our daily bread, and forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us; and lead us not into temptation, but deliver us from evil. Amen.

Hvala in Bog živi! - pater Ciril

About Slovenia for the World Day of Prayer 2019

by the Honorary Consul of Slovenia Nevenka Golc-Clarke

It is a great pleasure for me to be able to talk about Slovenia today at this deeply meaningful event. Thank you for inviting me. I commend on a movement of ecumenical support for a noble cause such as this. Despite that Slovenia today is a relatively well-off country, there are still many people in need of help. The division between rich and poor has become more pronounced, causing marginalisation of a part of society. Women are always in greater danger to fall into this group, especially when their income suddenly drops or they encounter relationship problems. We have heard a few stories of the Slovenian women today. We have heard how they faced the trauma of living with lack of financial security, with facing challenges by being a single mother, by having to support children's families in their own old age, by living with alcoholism in the family and by lack of acceptance in the community due to their heritage.

We are gathering here to raise awareness and to help through faith as many people as we can who suffer or find themselves in difficult and traumatic situations. When we talk about Slovenia, we must remember that the Slovenian nation itself went through suffer, discrimination and national traumas over many centuries, reflecting perhaps in figures of suicides, which had placed Slovenia, with some 30 suicide deaths per 100,000 people, amongst ten countries with the highest suicide rate in the world for many years. In comparison, Australia has, by 2018 statistics, about 13 deaths per 100,000 people, placing Australia at the 39th place in the world.

Let me briefly describe the nation's path. Slovenia is a young country of an old nation. It is of Slavic origin, with Slavic tribes believed first settled on the territory of the current Slovenia in about 6th century. In about 8th century they established a democratic society of what Slovenians proudly refer to today,

as their first independent state, the State of Carantania. However, independence was short lived. Incursions of Avars, Lombards and Germanic tribes in 8th and 9th centuries subordinated Slavic tribes and pushed Slavs into an unenviable position of diminished rights on their own territory. This started centuries long struggle for preservation of their identity and caused building their resilience. During the feudalism period from 9th to 15th century, Slovenians nevertheless produced some notable feudalists of their own. In about fifteenth century the Slovenian Counts of Celje managed to obtain fiefdom over a large part of the nowadays Slovenia with large parts also over nowadays Austria, Hungary and Croatia. The tragedy of an inheritance agreement between the Counts of Celje and the Habsburg family had it that after the last male descendant of the Counts of Celje perished in 1456, all their land was passed onto the Habsburg family. This tragedy is marked by the three yellow stars symbolic of the Counts of Celje in the Coat of Arms of Slovenia. The Habsburg dynasty had gained control over the whole of the ethnic Slovenian land for the next 500 years all until the fall of the Habsburg's empire in the first world war. During the period under Habsburgs, Slovenians had very little rights. Their language was suppressed. The majority of people were peasants without much education and possibility to rise in status in the society. After the fall of the Habsburg empire in 1918, Slovenians joined into a Kingdom of Slovenians, Croats and Serbs. They hoped their life with southern Slavs would be more promising. However, soon after, in 1929, the Serbian King Alexander I proclaimed a dictatorship and instituted a new name of Kingdom of Yugoslavia; or the first Yugoslavia. Slovenians suffered again falling under another master.

Then the WWII came with all its atrocities. Slovenians were again subject to ethnic

cleansing by fascists and Nazis. The second world war saw the rise of communism in Yugoslavia, which abolished the monarchy, created opportunity for working class but unfortunately created its own form of dictatorship as the state of the second Yugoslavia. Political purges and many confiscations of properties created more injustices and more trauma for people. I have had the privilege to listen to many stories of Slovenians in Australia who had to escape the regime after the war due to their lives being in danger as they did not wish to bow to communism. Communism also suppressed religion. It is important to note the role of the Church in the Slovenian history. Slavs started to accept Christian religion in about year 1000. Roman Catholicism has become the main religion amongst Slovenians, with today some 60% declaring themselves being Catholics while many others, although not declaring their religious orientation, still having their roots in Christianity. Other religions, such as Jewish, orthodox, Muslim, and others represent only a small minority. Church represented to Slovenians a uniting force in difficult times. People prayed to God together for solace, for help, for better life, for freedom. As there was very little money in large families of usually eight to twelve children, parents would often desire for their bright sons to become priests. Girls were sent to convents to become nuns. This would enable their education and would provide for their reasonable living standard.

It is not surprising that Slovenian priests were often carriers and protectors of national pride and national identity. To name just a few examples, the first printed book in Slovenian language, the Catechismus, was published by a protestant priest of Lutheran origin, Primož Trubar, in 1550. Later, Slovenian Catholic priest Simon Gregorčič of around 1900 was also a notable poet, writing in Slovenian language poems filled with love for the Slovenian land. A Catholic priest Jakob Aljaž, an avid mountaineer, purchased in 1895 from a local municipality a parcel of land on top of Triglav, the highest mountain of Slovenia,

where he built a shelter for mountaineers. Triglav is also part of the Coat of Arms of Slovenia and Aljaž's shelter is one of the national symbols of Slovenia today.

1000 years after Carantania's independence, Slovenians established its independence again in 1991 by separating from Yugoslavia. One party system of communism was abolished and the new Slovenian government started to deal with the legacy of the past system. It realised that to achieve the unity of the nation, some reconciliation with the past should occur. In 2017 a monument to all victims of war commemorating such reconciliation was erected in Ljubljana. Slovenia still faces many challenges but it has its will to address them under its own govern.

Today, Slovenians can enjoy education, governmental and judicial services in Slovenian language. They enjoy free education and literally free health services. The constitution of Slovenia provides for racial and gender equality before the law. However, in reality there are many issues to resolve. Judicial system is somewhat slow and overcomplicated; starting own businesses takes too long; social security provides for immediate help but appears to ignore long term solutions and more help for older people. Social security payments are officially stopped after three months. They can be extended to six months under special circumstances and to permanently for older people without any means of living. While such system positively encourages people to look for work (e.g. unemployment rate has been decreased from 15.5% in 1993 to 8.1% in December 2018, this still being slightly higher than the Australian 5.3% in 2018), it pushes many people into traumatic situations where they have to resort to support from relatives or other means to survive. Needless to say, women are often greater victims in such situations. Slovenia is a wine country of some world first class wine production. It has some 28,000 mainly small and home wineries. Most wine is consumed within Slovenia,

which leads to the thought that many Slovenians could be heavy drinkers. Truly, alcoholism accounts for a great number of domestic violence problems, marital problems and trauma problems for women living in such relationship. They often remain in a bad relationship due to lack of their own means for living. While gender equality in Slovenia is proudly high by the EU index of gender equality in 2017 by being slightly above the European average in comparison of work, health, power and time, the violence category shows a relatively low violence occurrences with severity of violence being strong when it does occur. At the same time the disclosure of violence is very low, which leads to conclusion that women do not generally report their problems.

I touched on suicides at the beginning. Statistically, more Slovenian women attempt

Slovenska inovativnost v Avstraliji

Obiskati najmanjšo celino na svetu je želja marsikoga, tudi moja. Razlogov za obisk Avstralije je lahko veliko – čudovite plaže, raznolike pokrajine in nenavadne živali, mesta, polna življenja ali študijskih in kariernih priložnosti. Sam sem v Melbourne pripotoval kot predstavnik podjetja GOSTOL - GOPAN d.o.o. Nova Gorica iz Slovenije, ki se ukvarja z izdelovanjem industrijske opreme za pekarnice. Podjetje, ki ima svoj sedež v Novi Gorici z lastnim razvojem, proizvodnjo in projektno strateško usmeritvijo razvija, konstruira in dobavlja profesionalne avtomatizirane industrijske linije za proizvodnjo različnih tipov kruha in pekarskih izdelkov. Po poklicu sem diplomirani elektroinženir in tri leta zaposlen na delovnem mestu samostojni programer v oddelku avtomatizacije, kar na kratko pomeni, da sodelujem pri zagonu celotne linije.

Naše linije so v splošnem sestavljene iz treh glavnih segmentov, in sicer iz oblikovalnega dela, kjer nastaja končna oblika testa, fermentacijske komore in peči,

suicide than men, however, about four times more men successfully commit suicide than women, thus trauma equally touches both sides. Despite seeing some decline in suicides since 2016 when the rate dropped to about 18 people per 100,000 bringing Slovenia to 13th place in the world in 2016 from the 6th place in 2005, the rate is still far too high.

I commend on the World Day of Prayer organisation to bring to attention the trauma issue in Slovenia and to pray for and offer support to women in need and all disadvantaged. We hope that through the Jesus's story of the great banquet, we can reflect in ourselves. Let us today support *'the poor, the crippled, the lame, the blind'*. They cannot repay us. But as Jesus said *'you will be repaid at the resurrection of the righteous'*.

ki so lahko dolge tudi do štirideset metrov ali krajše izvedbe z več etažami. Prodajajo se skoraj po vsem svetu in trenutno podjetje z velikim zagonom prodira tudi na avstralski trg. Tukajšnja linija bo za prenos testa uporabljala pladnje in bo primarno namenjena proizvodnji burger štručk, kar predstavlja kapaciteto proizvodnje približno šest tisoč štručk na uro. Seveda bo kasneje mogoče linijo zaradi same zasnove uporabljati tudi za preostale pekarske izdelke, kar peku poveča donosnost proizvodnje. Kljub temu, da se poslovanje z Avstralijo šele pričinja, srčno upam, da se bom poslovno in tudi popotniško še vrnil semkaj, ker sem nad deželo Down Under in ljudmi, ki živijo tukaj, zelo navdušen.

Posebej bi se rad zahvalil družini Markič, ki me je za kratek čas sprejela v svoj prijeten dom, mi predstavila lepo število Slovencev v Melbourneu ter me povabila na tipično slovensko kosilo v Slovenski katoliški misijon sv. Cirila in Metoda. Še enkrat najlepša hvala za sprejem.

Domen Furlan

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

NOVI NUNCIJ V SLOVENIJI

Papež Frančišek je 19. marca 2019, na god sv. Jožefa, za novega apostolskega nuncija v Sloveniji imenoval Francoza nadškofa Jean-Maria Speicha, rojenega leta 1955 v Strasbourgu. Nasledil bo Poljaka nadškofa Juliusza Janusza, ki se mu je mandat iztekel septembra lani. Obenem je bil imenovan za apostolskega delegata za Kosovo. Nadškof Jean-Marie Speich je strokovnjak za cerkveno pravo. Od leta 1986 je v diplomatski službi Svetega sedeža. Med drugim je bil na nunciaturah na Haitiju, v Nigeriji, Boliviji, Kanadi, Nemčiji, Veliki Britaniji, Egiptu, Španiji, Andori ter na Kubi. Leta 2013 je prejel škofovsko posvečenje in zatem postal apostolski nuncij v Gani.

VOLITVE V EVROPSKI PARLAMENT

Slovenija se skupaj z drugimi članicami EU pripravlja na volitve poslank in poslancev, ki bodo državo zastopali v Evropskem parlamentu. Volitve bodo v Sloveniji v nedeljo, 26. maja 2019. Pisarna Evropskega parlamenta že od lanske jeseni s kampanjo »Tokrat grem volit« spodbuja k čim večji udeležbi na volitvah. Na zadnjih volitvah leta 2014 je namreč na volišča prišlo le še 24 odstotkov volivcev. Čeprav smo proevropsko naravnani in podpiramo članstvo v povezavi, se zdi, da

so nam volitve nekako odveč; kar pozabimo nanje. Premalo se zavedamo, da je naša prihodnost v marsičem odvisna od tega, kar se dogaja na evropski ravni. Skoraj trideset zakonodaje, ki velja tudi za Slovenijo, sprejmejo v Evropskem parlamentu, zato ni vseeno, kdo nas tam zastopa, kakšno evropsko politiko si želimo. V mandatu, ki se izteka, ima Janševa SDS tri poslance, Nova Slovenija, SLS, SD in DeSUS po enega, osmi pa nastopa samostojno. Kar pet poslancev je iz vrst pomladnih strank in so povezani v skupini Evropske ljudske stranke. Napovedi za tokratne volitve pa kažejo prevlado leveice oziroma strank, ki so izšle iz prejšnjega režima.

KANDIDATNE LISTE

Janševa SDS se je tokrat odločila za skupno listo z SLS. Prva ima na njej šest kandidatov, SLS, ki jo spet vodi Marjan Podobnik, pa dva. Na prvih treh mestih bodo dosedanji poslanci SDS v Evropskem parlamentu Milan Zver, Romana Tomc in Patricija Šulin, s strani SLS pa Franc Bogovič. V Novi Sloveniji gredo na volitve s samostojno listo, njena nosilka pa je prejšnja predsednica NSi Ljudmila Novak, na listi je tudi sedanji poslanec Lojze Peterle, z najdaljšim stažem v Evropskem parlamentu. Tako imenovani levi blok se je sprva nameraval povezati v skupino strank,

ki so članice evropskih liberalcev - Alde, a se je predsednik vlade in LMŠ Marjan Šarec odločil za samostojni nastop na volitvah. Nekateri mu očitajo, da so ga zavedle javnomnenjske raziskave, ki stranko že nekaj časa uvrščajo na prvo mesto. Namesto partnerskih strank se je odločil za novinarko informativnega programa s POP TV Ireno Jovevo, ki je nosilka njihove liste. Stranka SD, naslednica komunistične partije, je za nosilko liste izbrala Tanjo Fajon, ki je že zdaj v evropskem parlamentu. Stranka Alenke Bratušek - SAB pa je na prvo mesto povabila koroško Slovenko Angeliko Mlinar, doslej avstrijsko poslanko v Evropskem parlamentu. Vodilni kandidat liste SMC, stranke nekdanjega premierja Cerarja, pa bo poslanec Gregor Perič. Levica, ki trenutno pooseblja najbolj trdo partijsko linijo s podporo dedičev prejšnjega režima, pa je za nosilko liste izbrala Violeto Tomič. Kardeljev vnuk Igor Šoltes je pristopil k stranki DeSUS, ker je njihov evropski poslanec Ivo Vajgl odstopil od kandidature.

MANJŠINSKA VLADA PODPISALA SPORAZUM Z LEVICO

Stranke vlade koalicije LMŠ, SD, SMC, SAB in DeSUS so v drugi polovici marca podpisale sporazum o sodelovanju z Levico za letos. Ob tem so nekateri voditelji strank odkrito priznali odvisnost vlade od Levice in njen poseben status tudi v primerjavi z vladnimi strankami. V podpis so bile prisiljene, saj so po zavrnitvi proračunskih dokumentov s strani državnega sveta za vnovično potrditev potrebovale najmanj 46 glasov, medtem ko jih ima koalicija le 43. Tako je odvisna tudi od glasov drugih, zlasti Levice, ki »ni v koaliciji, ne v opoziciji« a se zdi, da v marsičem vodi državo. Šarčeva vlada je imela težave s proračunom tudi zato, ker ni upoštevala opozoril fiskalnega sveta o preveliki porabi v proračunu, pa tudi ne Evropske komisije. Opozicija, ki je pripravila številne predloge, pa je koalicija vse po vrsti zavrnila, je Šarcu pri predstavitvi proračuna očitala troje:

ignoranco do opozicije in njenih predlogov, aroganco do kritikov popravljenega proračuna med strokovnjaki ter šibkost v odnosu do partnerke koalicije s skrajnega levega roba.

NOVA MINISTRA V ŠARČEVI VLADI

Državni zbor je pred koncem marca za novega ministra za zdravje potrdil Aleša Šabedra, za ministra za okolje pa Simona Zajca. Prvi je bil pred tem generalni direktor Kliničnega centra v Ljubljani, drugi pa državni sekretar na okoljskem ministrstvu. Šabeder je zamenjal Sama Fakina, ki je uradno odstopil zaradi zdravstvenega stanja. Zajc pa je nasledil Jureta Lebna, ki je ponudil odstop, potem ko se je znašel pod plazom očitkov v zvezi z naročilom makete za drugi tir železniške proge Divača-Koper. V vladi Marjana Šarca, ki je prisegla 13. septembra 2018, so v šestih mesecih odstopili štirje ministri. Prvi se je po dveh mesecih poslovil minister za razvoj Marko Bandelli, ki ga je nasledil Iztok Purič. Sledil je odstop ministra za kulturo Dejana Prešička, ki ga je zamenjal Zoran Poznič. Vse nekdanje ministre, razen Fakina, ki ga je zamenjal predsednik vlade, so odnesle večje ali manjše afere.

USTAVLJEN PREGON

PATRA TADEJA STREHOVCA

Tožilstvo je 4. marca 2019 umaknilo vse tožbe proti frančiškanki in tajniku Slovenske škofovske konference p. Tadeju Strehovcu. (O sodnem postopku zoper njega ste lahko brali v prejšnji številki Misli na straneh 55 in 56). V zahvalo, da je bil krivični sodni proces uspešno končan, je p. Tadej Strehovec 23. marca pri Mariji Pomagaj na Brezjah daroval sveto mašo v zahvalo. Pri maši so se zbrali številni verniki, ki so p. Tadeja spremljali ves čas sodnega procesa in mu stali ob strani, med drugimi tudi člani Zavoda za družino in kulturo življenja. P. Tadej se je pri pridigi zahvalil za njihovo podporo, za udeležbo na shodih in obravnavah na sodišču, za darovano

trpljenje, besede spodbude in molitve. »Vsak otrok si zasluži živeti. Sveti papež Janez Pavel II. se je zavzemal za kulturo življenja in že leta 1995, v dokumentu o kulturi življenja, pisal o tem, da na svetu obstaja spopad med kulturo življenja in kulturo smrti. Hvaležen sem, da v tem boju s kulturo smrti nisem bil sam,« je dejal pater Tadej.

UMRL NADŠKOF DINO DE ANTONI

V Gorici je 22. marca 2019 umrl nekdanji goriški nadškof Dino De Antoni, ki je krajevno Cerkev vodil med leti od 1999 do 2012. Tudi po upokojitvi je ostal na Goriškem ter pomagal in maševal, kjer je bilo potrebno. V Novem glasu so ob njegovi smrti zapisali, da je bil »Don Dino«, kot so mu vedno pravili, že v domači Chioggii in nato na Goriškem izjemno priljubljen človek in škof. Znal je biti med ljudmi, rad se je z njimi srečeval in pogovarjal. Goriško in njene ljudi je iskreno vzljubil in ostal nanjo navezan do zadnjega. Takoj ob prihodu v Gorico pred dvajsetimi leti se je seznanil s slovenščino in v slovenskih cerkvah ter skupnostih vsaj del obredov opravil v slovenščini. Prijateljsko je bil povezan zlasti s škofom Metodrom Pirihom. Škofov vikar za naše rojake v goriški nadškofiji Karel Bolčina je zapisal, da bodo slovenskim in vsem vernikom za vedno ostali v spominu njegov nasmeh, njegova očetovska skrb, njegov posluš za vse potrebe, posebno bolnih in ostarelih, njegova skromnost in ponižnost.

PAPEŠKI KRIŽ V KOŠAKIH

Na svečnico je bil v župniji Antona Martina Slomška poseben praznik. Mariborski nadškof Alojzij Cvikel je v tamkajšnji cerkvi daroval sveto mašo ob 20. obletnici Slomškove beatifikacije in ob tej priložnosti blagoslovil 18 metrov visok beli križ, ki so ga predstavili z Betnave pred cerkev v Košakah. Omenjeni križ so ob drugem obisku papeža Janeza Pavla II. v Mariboru, 19. septembra 1999, postavili ob Betnavskem gozdu v spomin na ta dogodek. Nadškofija ga je pred časom obnovila in sklenila, da bo stal ob Slomškovi cerkvi.

URŠKINO LETO 2019

V Grgarju pod Sveto Goro so 24. marca začeli s tako imenovanim Urškinim letom v počastitev 480-letnice prikazovanja Marije pastirici na Skalnici. Leta 1539 se v juniju deklici Urški Ferligoj prikazala Mati Božja in ji naročila, naj pove ljudstvu, da ji na gori postavi cerkev in jo prosi milosti. Zamisel za Urškino leto je vzniknila pred desetimi leti, ko so ob 470-letnici prikazovanja pripravili posebno prireditev. V župniji so v naslednjih letih pripravili načrt za jubilejno leto in se povezali s frančiškani na Sveti Gori, krajevno skupnostjo Grgar in krajevnimi društvi. Urškino leto bodo zaznamovali z različnimi dogodki od bogoslužnih srečanj do kulturnih prireditev.

ZAVOD KATOLIŠKA MLADINA

Slovenska škofovsko konferenca je ustanovila Urad za mlade, ki bo koordiniral področje mladinske pastorage v Sloveniji. Skrbel bo za povezanost vseh katoliških mladinskih organizacij s škofovsko konferenco, državo in mednarodnimi organizacijami. Škofje so ustanovili tudi zavod Katoliška mladina in mu zaupali vodenje projektov kot so Stična mladih, Evropsko srečanje mladih, Svetovni dan mladih in Taizejska srečanja. Zavod je namenjen vzgojni, verski, kulturni in izobraževalni dejavnosti mladih. Nadomestil je društvo SKAM – Skupnost katoliške mladine.

MOHORJEVI KOLEDARJI NA SPLETU

Celovška Mohorjeva družba je digitalizirala svoje koledarje, ki izhajajo od leta 1948. Tako je zdaj na spletu brezplačno dostopnih 71 koledarjev, ki jih najdete na spletnem naslovu www.mohorjeva.info. Z iskalnikom je mogoče iskati posamezne prispevke in avtorje. V prvih desetletjih je bil koledar celovške Mohorjeve močna vez z zdomstvom, zlasti s Severno in Južno Ameriko, pa tudi Avstralijo, od koder se je dokaj redno oglašal dr. Ivan Mikula, občasno tudi p. Bernard Ambrožič.

MI, SLOVENC V ITALIJI

V Rimu so konec februarja predstavili informativno trijezično knjižico z naslovom Mi, Slovenci v Italiji. Na predstavitvi so sodelovali oba predsednika krovnih organizacij Slovenske kulturne gospodarske zveze in Sveta slovenskih organizacij Rudi Pavšič in Walter Bandelj, slovenska senatorka Tatjana Rojc, ki je tudi vodila omizje, ter senator Gianclaudio Bressa, ki je pred tedni v dogovoru s Svetom slovenskih organizacij predstavil zakonski osnutek za ustavno zagotovitev slovenske zastopanosti v poslanski zbornici in senatu v Rimu. V knjižici je v osmih poglavjih celovito predstavljena slovenska narodna skupnost v Italiji danes: od njenega naselitvenega območja in zgodovine do jezikovnega položaja ter zaščitnih določb, od njenega predstavnštva do šolstva, od njenih številnih ustanov do medijev.

VIDEO ARHIV O KOROŠKIH ROJAKIH

Na pobudo sveta avstrijske radiotelevizije ORF je bil pri omenjeni medijski hiši ustanovljen nov video-arhiv o sodobnih in kulturnozgodovinskih dogodkih narodnih skupnosti v sosednji Avstriji. Ob ustanovitvi je bilo v arhivu 87 prispevkov, ki so odslej pod geslom „Volksgruppen in Österreich“ dostopni na povezavi Tvthek.ORF.at. Med njimi so dokumentarne oddaje - nekatere v slovenščini, druge v nemščini, ki govorijo o slovenski narodni skupnosti, njenih prizadevanjih za spoštovanje narodnostnih pravic, ohranjanju kulturne dediščine, umetniškem ustvarjanju in podobno. Najstarejše med njimi segajo v sedemdeseta leta prejšnjega stoletja.

70 LET INŠTITUTA JOŽEF ŠTEFAN

Največja slovenska raziskovalna ustanova, Inštitut Jožef Štefan, praznuje 70. obletnico delovanja, ki so jo obeležili s tradicionalnimi Dnevi Jožefa Štefana. Na njih so med drugim spregovorili o prihodnosti z roboti, o sobivanju človeka in robota. Na slavnostni akademiji so predstavili tudi začetke te ustanove. Pobuda za nastanek inštituta

sega v leto 1946, za rojstni dan pa velja leto 1949. Inštitut je s skoraj 500 doktorji znanosti danes daleč največje raziskovalno središče v Sloveniji, ki tako v znanosti kakor tudi v kulturnem smislu daleč presega slovenske meje. V tej ustanovi so imeli prve robote, prvi internet in prvo spletno stran v Sloveniji. Eden novjših dosežkov inštituta je kvantni pomnilnik, ki je najhitrejši na svetu ter senzor srčnega utripa, ki ga že izdelujemo in trži. Med pomembnimi dosežki je novejša odkritje magnetne tekočine, za katero so mnogi trdili, da ne obstaja.

PLANICA 2019

Smučarji skakalci so 40. sezono svetovnega pokala končali v Planici, kamor je predzadnji konec tedna v marcu prišlo več kot šestdeset tisoč gledalcev. Slovenskim skakalcem v zimskih mesecih ni šlo najbolje, a so vtis popravili ob koncu sezone na poletih v Vikersundu in domači Planici. Na Norveškem so Domen in Peter Prevc, Timi Zajc in Anže Semenič ugnali vso konkurenco in zmagali, dan zatem se je pete zmage v karieri veselil še Domen Prevc. Tako je kar dvakrat odmevala slovenska himna. Dobri so bili tudi na letalnici bratov Gorišek, ki letos slavi 50-letnico. Na prvi posamični tekmi je bil Timi Zajc četrti, Domen Prevc peti, na sobotni ekipni tekmi pa so se Zajc, brata Prevc in Semenič povzpeli na tretjo stopničko zmagovalnega odra. Ta dan se je od športne kariere poslovil eden najboljših slovenskih skakalcev Robert Kranjec. Na zadnji nedeljski tekmi sezone je bil z drugim mestom spet na stopničkih Domen Prevc. V Planici se medtem že pripravljajo na novo sezono, saj bodo imeli prihodnje leto svetovno prvenstvo v smučarskih poletih.

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Mirko Cuderman

Iz Kraljičine dežele vam lahko poročam o živahnem vikendu, ki smo ga doživeli v začetku meseca marca 2019. Najprej je bil pri nas na sporedu Svetovni dan molitve v petek, 1. marca, kjer je bila Slovenija letos izbrana v ospredje molitvenega programa, v katerem je vsako leto izbrana druga država. Svetovni dan molitve organizira in pripravi ekumensko gibanje raznih krščanskih cerkva, v katerem je vključena tudi katoliška cerkev. Tisti rojaki, ki smo vključeni in sodelujemo v avstralskih župnijah, smo bili že prej pravočasno obveščeni o pripravah na ta dan. Samo pri nas v Queenslandu se je molilo za Slovenijo v več kot sto cerkvah, raznih krščanskih dominacij. Avstralski verniki so zelo odprti in prijazni do drugih narodnih skupin in krščanskih ver, posebno še sedaj, ko je krščanstvo čedalje bolj odrinjeno v ozadje in posvetnost prevladuje v vsakdanjem življenju.

V naši župniji Stanley River sem bil naprošen, da naj predstavim Slovenijo v dveh mestih, v Kilcoyu in Woodfordu. Obe cerkvi sta protestanski. Tukaj je ekumenizem lepo sprejet in se vsakoletna medsebojna srečanja se menjavajo v drugih cerkvah in zato se tudi ljudje med seboj lažje spoznavajo. Lansko molitveno srečanje je bilo v katoliški cerkvi St. Marys. Ženske, ki so pripravljale letošnji program, so me že vnaprej prosile, naj jim posredujem kakšne bolj preproste slovenske kuhinjske recepte za čajanko, ki je tukaj vedno po skupni molitvi. V svojem govoru sem najprej izrazil svoje veselje, da je do tega srečanja sploh prišlo, da smo kristjani skupaj in molimo skupaj. Moje drugo veselje je bilo v dejstvu, da molimo za Slovenijo - mojo rodno domovino. Razložil sem jim kratko zgodovino Slovenije, njeno lego in njene uspehe. Poudaril sem pomen molitve za slovenski narod: uspešni referendum o zakonu moža

in žene – družine in dobro organizirano cerkveno življenje po slovenskih župnijah, kar sem sam videl ob nedavnem obisku v Sloveniji. Vzel sem s seboj revijo Ognjišče in jim pokazal ter razložil bogato vsebino te revije, namenjeno mladi generaciji, saj takšne publikacije za mladino v angleščini tukaj sploh ne poznajo. Dodal sem, da Slovenija kljub temu potrebuje molitve, morda sedaj bolj kot kdajkoli prej, saj odkar je Slovenija postala samostojna in se rešila komunizma, je podvržena novi nevarnosti, ki jo je prinesla lažna liberalna svoboda, ki grozi moralni rasti mlade države. Po končanem sporedu so nas postregli z veliko trobarvno slovensko torto. V našem kraju sva midva z Anico edina Slovenca, Anica je spekla za vse slovensko orehovo pito, ki je bila zelo lepo sprejeta.

Vsakega kraja je bilo drugače. Povezan sem bil z nekaterimi, ki so bili tesno povezani organizacijo World Day of Prayer – Svetovni dan molitve. Letošnje svetopisemsko geslo 'Pridite, vse je pripravljeno!' je bilo vabilo za vse. Naša slovenska častna konzulka Nevenka Clarke je imela predstavo v govoru in slikah v štirih cerkvah, kjer so vodili molitveni program iz pripravljene knjižice. Danijela Jones je vodila osrednjo slovesnost v Brisbanu v katedrali St. Paul's. Elizabeta Camay, čeprav po rodu Albanka, ki je živela v samostanu v Sloveniji, predno so jih komunisti razpustili, je zastopala Slovenijo v Richlandu. Jožica Gerden je v Milduri tesno sodelovala pri tamkajšnjih pripravah, ter nagovorila navzoče, predstavila slike Slovenije in slovensko kuhinjo.

V govoru je poudarila in razložila zgodovino Slovencev še iz časa naših prednikov Venetov do danes. Cilka Žagar je v Lightning Ridgeu

posvetila svoj govor ženskam v Sloveniji, ki prenašajo vsakovrstne travme in težave. V Melbournu so Anica Markič, Magda Pišotek in Draga Gelt predstavile Slovenijo. Bili so še mnogi drugi, za katere ne vem. Marsikje Slovencev v tistih krajih ni bilo in so drugi molili za našo domovino. Drugo leto je na vrsti država Zimbabve. Draga Gelt je obljubila, da bo pripravila posebno internetno stran o tem pomembnem dnevu. Bog daj, da bi molitev obrodila bogate sadove!

V nedeljo, 3. marca 2019, je bilo posebno živahno v društvu Planinka. Imeli smo obiske. Na brisbanskem letališču sem najprej pričakal patra Darka, ki je prišel iz tisoč kilometrov oddaljenega Sydneya. V društveni dvorani smo najprej skupaj pripravili oltar in kar je potrebno za svete maše. Pater Darko nam je tokrat prebral postno pastirsko pismo slovenskih škofov. Pri maši se po navadi vedno spomnimo pokojnih rojakov, ki so nas v zadnjem času zapustili. Deležni smo bili lepega petja, saj je bil med nami naš znani rojak Jože Čeh, ki je po raznih zdravniških posegih prišel, da nam je svojim lepim glasom skupno s patrom Darkom poživil mašno daritev. Po maši imamo vedno skupno kosilo, ki

sta nam ga tokrat postregli Miriam Klemen in Vlasta Borčul. Pater Darko nam je obljubil, da nas obišče, če ne prej, pa zagotovo ob 10. obletnici slovenske kapelice Marije Pomagaj v Marijini dolini.

Maja Salamon je ob obisku veleposlanika g. Jurija Rifla v dvorani slovenskega društva Planinka pela lepe domače pesmi, v nedeljo, 3. marca 2019.

Prijetno in veselo je bilo na Mt Mee, kjer se je zbrala Cudermanova družina ob praznovanju 80. rojstnega dne mame Anice. Tudi iz Melbourn, kjer so najprej živeli, ji pošiljamo pristrčne pozdrave in voščila.

V času skupnega kosila smo dobili še en obisk - iz Canberre, ko nas je **prvič obiskal novi slovenski veleposlanik g. Jurij Rifelj**. Gospod Jurij je zelo prijazen in je s svojo prisotnostjo osvojil vse prisotne. Obljubil je, da njegov prvi obisk ni zadnji in nas bo še večkrat obiskal. Iz letališča ga je pripeljala Nevenka Clarke, ki je naša častna konzulka. Vesna Lahovec nam je za to priliko preskrbela dobro zvočno spremljavo, kjer nam je ob glasbi mlada Maja Salamon pela lepe domače pesmi. Navzočih nas je bilo več kot 50. Takšna srečanja ob večji udeležbi so nam vedno prekratka. Veliko si imamo povedati med seboj. Tako obnovimo naše prijateljske vezi, saj se z leti bolj poredkoma vidimo.

Iz Marijine doline sporoča Jože Gjerek, da mu je novi odbor Lipe daroval potrebna orodja, ki jih potrebuje pri vzdrževanju naše lepe Marijine brezjanske kapelice. Obljubili so mu tudi pomoč pri delu na Marijinem vrtu, za kar se jim Jože, kakor tudi ostali rojaki lepo zahvaljujejo.

Jože Gjerek (drugi z leve) je 13. marca letos praznoval 80. rojstni dan. Skrbnemu graditelju in varuhu kapelice Marije Pomagaj v Marian Valley v Queenslandu čestitajo hvaležni romarji v Marijino dolino, ki jih Jože skupaj ženo Marto, družino in prijatelji tako gostoljubno sprejme vsako leto v septembru ob obletnici blagoslovitve kapelice. Letos bo to že 10. obletnica. Hvala, Jože, in Bog naj Vas na priprošnjo Marije Pomagaj še naprej obilno blagoslavlja.

Fotografija je nastala ob romanju za 6. obletnico kapelice, septembra 2015.

POKOJNI

STAN (STANKO) VESEL je umrl 7. februarja 2019 v bolnišnici v mestu Gladstone. Stanko, poznan tudi kot Slavko, je bil rojen 23. marca 1939 na Dolenjskem. Kmalu po prihodu v Avstralijo se je zaposlil pri Snowy Mountain Project, nato se je preselil v Queensland, kjer je v Gladstonu najprej začel s Service Station – bencinsko postajo in mehanično delavnico, kasneje pa je bil dolga leta zastopnik (dealership new cars) za avtomobile znamke Volkswagen in pozneje še za Volvo. Pokojni Stanko zapušča vdovo Carmel, sinova Tonyja in Michaela, vnuke Stewarta, Stevena, Makaylo in Davida. Sin John je že pokojni. Veliko prijateljev in znancev se je udeležilo pogrebne slovesnosti v sredo, 13. februarja, v katoliški cerkvi Our Lady Star of the Sea. Pokopan je na pokopališču Port Curtis Lawn Cemetery v mestu Gladstone QLD. Naj počiva v miru! Lep pozdrav vsem bralcem MISLI.

Mirko Cuderman

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo: Martha Magajna
Fotografije: Martha Magajna
Florjan Auser

TRIGLAVSKI BALINARJI

Australia Day, 26. januarja 2019

Triglavski balinarji so končali božične počitnice že drugi teden v novem letu 2019, saj so redna tekmovanja dvakrat tedensko postala tako pomemben del našega življenja, da se včasih zgodi, kadar imamo počitnice, da se po telefonu oglasi katera od žena in vpraša, kdaj bomo spet začeli balinati, ker mož postaja siten doma in mu postaja dolgčas.

V mesecu januarju je pomemben datum za naše člane 26. januar, dan Avstralije. Med tem, ko se v klubskih prostorih in na dvorišču na veliko praznuje ta praznik z velikim številom družin z otroki, smo zunaj na balinišnih tekmovali za pokal Australia Day. Pred hudo poletno vročino nas je varovala streha nad balinišči, vendar smo bili prav veseli, ko smo končali zadnjo igro in se zbrali k rednemu letnemu občnemu zboru balinarske sekcije, da bi izbrali vodstvo sekcije za naslednje leto. Zahvalili smo se upravi in odboru Kluba Triglav za skrb in podporo skozi vse preteklo leto, kar je vsebovalo kompletno popravilo

odtočnih žlebov strehe balinarskega paviljona, kjer je po 40 letih že včasih ob nalivih poplavljal balinarske steze, tedensko oskrbo z denarnimi nagradami za tedenska tekmovanja, kavo, čajem in keksi za okrepčilo v odmorih in še številne druge prispevke, ki so se pokazali potrebni pri našem delu. Pokazalo se je, da je velika večina balinarjev zadovoljna z delom dosedanjega odbora in enoglasno je bil sprejet predlog, naj ta odbor nadaljuje še vsaj eno leto, če ne več. Tako je v odboru še nadalje predsednik Tone Uršič, tajnica Martha Magajna, upravnica Dora Hrvatin, tehnični vodja, sodnik in trener Lojze Magajna in pomočniki - člani odbora Emiljan in Jessica Kukovec ter Emil Hrvatin. Po končanem občnem zboru smo se zbrali v dvorani k praznični večerji. Tisti dan smo tudi proslavili dva rojstna dneva: tajnice Marthe Magajna in upravnice Dore Hrvatin, ki sta skupaj razrezali torto, s katero se nato posladkali vsi navzoči balinarji.

Prvič, kar pomnimo, je v tem tednu vročina na balinišnih presegla 40 stopinj, tako da smo morali odpovedati popoldansko tekmovanje, saj bi bili fizični napor tekmovanja nevarni za člane, od katerih mnogi presegajo starost 80 let. Umaknili smo se v hlajene prostore kluba in namesto zgodnje večerje smo imeli lahko pozno kosilo, nekateri so igrali karte, drugi pa so prebili popoldne v pogovoru, saj se nikomur ni dalo zapustiti hlajenih prostorov in se voziti proti domu v taki pasji vročini. Od sredine meseca februarja se je vreme za spoznanje ohladilo, tako, da smo lahko nadaljevali s tekmovanji.

Connie, Martha, Carmela, Marica z Doro slavijo njen rojstni dan.

PREŠERNOV DAN V SD SYDNEY

Imeli smo dober namen, da bi se v začetku meseca februarja udeležili prijateljskega medklubskega tekmovanja za Prešernov pokal v Slovenskem društvu Sydney, vendar nam je spet račune prekrizala izredna vročina in napovedano tekmovanje v SDS je bilo prestavljeno na mesec marec, na čas, ko so bile bolj zmerne temperature in še vedno je bilo število udeležencev iz vseh slovenskih klubov v NSW precej manjše, kot prejšnja leta. Kaj le moremo, ko so nas začela leta prehitevati!

KONCERT VIRTUOZA NA HARMONIKI DENISA NOVATA IN KITARISTA JOHNA FERFOLJA 10. februarja 2019

Prireditev leta je bil prav gotovo koncert virtuoza in svetovnega prvaka na diatonični harmoniki Denisa Novata, ki je naš stari prijatelj, saj smo ga prvič srečali že pred leti, ko nas je obiskal skupaj z ansamblom "Družina Galič". Nekaj let kasneje je bil tudi sodnik pri tekmovanju harmonikarjev

za "Zlato harmoniko" v klubu Triglav, v katerem je bil med številnimi tekmovalci zmagovalec Peter Grivic iz Wollongonga. V preteklih vmesnih letih je dosegel vrhunec in kot svetovni prvak je bil povabljen celo na srečanje s papežem Frančiškom. Sveti oče mu je dal posebno dovoljenje, da mu je lahko zaigral na harmoniko, kar je bilo čisto izven protokola.

Predsednik Triglava Peter Krobe je pozdravil zbrano publiko in predstavil nastopajoče. Denisa Novata je letos na obisku pri nas spremljal John Ferfolja, kitarist slovenskega rodu iz Kanade.

Prireditev je Denis začel z igranjem na Kuclerjevo harmoniko, katere lastnik je mladi Mark Brežnik, ki je po mamini

Na Slovenskem društvu Sydney, balinarji treh klubov:
Canberra, SD Sydney and Triglav Mounties Club

strani iz družine Kuclerjev, zgodnjih izdelovalcev slovenskih harmonik. Mark je na kratko predstavil zgodovinsko harmoniko, katere je njegov praded začel izdelovati leta 1860 in generacije Kuclerjev so jih izdelovale vse do leta 1942, ko so hišo in delavnico požgali italijanski okupatorji, stari oče, stara mati in kasneje tudi pet sinov pa so vsi bili ubiti, ubili so jih isti okupatorji. Zatem se je pričel pravi koncert svetovnega mojstra, s podporo odličnega kitarista, melodija za melodijo, ki je prevzela občinstvo. Kasneje je z njim je stopil na oder tudi naš domači mojster harmonike, Martin Konda, in skupaj so igrali celo popoldne. Pridružila se jim je

tudi Majda Kosovel, v preteklosti vodilna pevka ansambla "Vrtnica" in slovenska pesem in glasba sta zazveneli kot val veselja na veliko navdušenje vseh navzočih, ki so napolnili plesišče, kot je bilo pred dolgimi leti nazaj, ko smo vsi bili še mladi, čvrsti in poskočni.

Dvorana je polna do zadnjega kotička z veselimi in srečnimi ljudmi, saj smo se ob mojstrovi muziki počutili tako, kot v naših mladih letih na domačih veselicah, ko nas je vesela in poskočna polka dvignila na noge in ob okroglem valčku nismo čisto nič pogrešali drugih instrumentov. V veliko veselje in presenečenje pa nam je bilo tudi, da je bilo med občinstvom veliko število "naše mladine", kakor kličemo drugo in tretjo generacijo, ki so ves koncert spremljali s prav takim navdušenjem in veseljem, kot njihovi starši. Dvorana je bila kar premajhna in opravičujemo se tistim, ki jih nismo mogli sprejeti, ker ni bilo več praznega stola, ko smo gostili glasbena gosta Denisa in Johna, ki sta nas napravila, da smo se počutili vsaj 30 let mlajši.

Fredi in Jeni Brežnik, Denis Novato s Kuclerjevo harmoniko, Mark Brežnik in Peter Krobe. Jeni je 11. marca praznovala 80. rojstni dan. Družina ji je spletla lepo čestitko, ki se ji na strani 60 v teh Mislih pridružujemo tudi mi. Bog Vas Živi, draga Jeni!

Denis Novato med mladimi.

OBISKALI SO NAS

Sredi tedna, v sredo, 20. Februarja, smo povabili na obisk v klub patra Bogdana Knavs s patrom Darkom Žnidaršičem. Pater Bogdan je bil na nekajdnevem obisku v Sydneyu. In oglasila sta se pravočasno, da sta si še ogledala balinišča in se pomenila s skupino balinarjev ob zaključku popoldanskega tekmovanja. Pater Bogdan nas je že obiskal v letu 2014 in prav veseli smo bili njegovega ponovnega obiska. Sedli smo k skupni večerji in pogovoru in že je bilo treba pohiteti k večerni sveti maši v Merrylands. Bog vas živi, in še kaj pridite, pater Bogdan!

Družine Uljan, Pavlovič, Robič, Deskovič, Lenarčič in Vidic s predsednikom Petrom Kropcem.

Patra Bogdan in Darko z balinarji ob koncu tekmovanja.

MEDNARODNI DAN ŽENA V KLUBU TRIGLAV Nedelja, 17. marca 2019

Mednarodni dan žena povsod po svetu slavijo 8. marca, mi pa smo ga slavili malo kasneje. Ljudje so začeli prihajati že zgodaj na kosilo, saj je triglavska restavracija poznana po dobri hrani in tudi prijetna glasba ansambla Alpski odmevi Štefana Šerneka mlajšega nas je spravila v prijetno razpoloženje. Na žalost so pogosti nalivi marsikoga obdržali doma, tako da je v dvorani ostalo še nekaj praznih miz. Vsaka ženska je dobila lep rdeč nagelj in vsi skupaj smo bili dobre volje. Trije člani so praznovali rojstni dan in vsi smo praznovali z njimi. Proti koncu zabave so bili tudi izžrebani srečni dobitniki bogatih darilnih paketov in za tem smo se kmalu odpravili na pot domov v deževni večer.

SLOVENIAN NSW COMMUNITY AWARDS 2018

Podelitev bo v nedeljo, 16. junija 2019, ob proslavi slovenskega praznika dneva državnosti. Vabimo vse slovenske organizacije in tudi vse posameznike, če poznate koga med svojimi člani, prijatelji ali sorodniki, ki si zasluži takšno priznanje, da posredujete predlog na izpolnjeni prijavnici, z imenom, naslovom in življenjepisom te osebe oz. utemeljitvijo predloga. Prijavnico lahko oddaste osebno

v Klubu Triglav ali jo pošljete po pošti na naslov: SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS COMMITTEE, 80-84 Brisbane Road, St Johns Park NSW 2176. Email: pkrope@bigpond.net.au, telefon (02) 9610 1370 ali marthamagajna104@gmail.com, telefon: (02) 9609 6057. Obrazci za prijavo bodo poslani v klube in v Slovenski misijon Merrylands. Zaključni dan nominacij je 23. april 2019. Pohitite s prijavi!

Srečni dobitniki:
Emil Fabjančič,
Maks Robič,
Marta Magajna.
Drugi z leve je Justin Petrevski in drugi z desne Peter Kropce, ki sta jim nagrade izročila.

Marta in Izidor Karbič slavita Izidorjev rojstni dan.

Rudi Rolih mlajši z ženo Silvijo.

Marija Gomboc je s prijatelji slavila rojstni dan.

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

ZNOVA IZBERIMO ŽIVLJENJE

Prvi petek v mesecu marcu je svetovni ekumenski dan molitve – World Day of Prayer, ki ga pripravljajo gospe iz različnih krščanskih Cerkev in skupnosti: katoliške, evangeličanske, anglikanske, baptistične, Uniting Church in druge. Vsako leto tukaj v Avstraliji, doma v Sloveniji in drugod po svetu molijo za eno deželo. Letos je bila na vrsti Slovenija. Geslo letošnjega molitvenega dne je bilo: »Pridite, vse je pripravljeno!« (Za svatbo, o kateri pripoveduje Jezus v svoji priliki, a povabljeni se niso odzvali.)

Tudi predstavniki naših občestev so sodelovali. Pater Darko in rojaki smo se zbrali v sosednji župniji Kraljice miru – Our Lady Queen of Peace Parish, nekateri rojaki drugod. V Greystanesu nas je bilo osem rojakov, vseh navzočih molivcev pa kakih 35. Prislunili smo predstavitvi Slovenije in tudi pričevanjem – radostim, stiskam in potrebam naših ljudi v naši Sloveniji, kjer gospodarske, družinske in socialne stiske

Elizabeta Kociper, Angela Rožanc, Sonja Fisher, Vilma Kobal, Branko Pezdirc so poskrbeli za "Garage Sale" - prodajo rabljenih predmetov, Merrylands, 2.3.2019.

niso majhne, molili smo skupaj, zapeli pesmi. V nagovoru občestvu sem izpostavil, kako smo se v Cerkvi na Slovenskem pred 20 leti pripravljali na sinodo – pred nami je sedaj sinoda Cerkev v Avstraliji in znova moramo zaslišati klic »Izberi življenje« in izbrati življenje. Kolikokrat bi radi napravili velike reči, toda ne smemo pozabiti, da drobna dejanja, ki jih naredimo z ljubeznijo, Bogu v čast in ljudem v veselje, spodbudo in tolažbo, štejejo pred Bogom in čeprav so kdaj zgolj kapljica v morje, se spomnimo, da »brez te kapljice bi bilo to morje revnejše« (sv. Mati Terezija). Pri čajanki smo razrezali domačo slovensko potico, ki jo je spekla Gizela Špiclin, in poskusili še druge dobrote.

Rojaki v Wollongongu so se zbrali v župniji Marije Brezmadežne v Unanderri, v Kraljičini deželi Mirko Cuderman prav tako poroča o doživetem srečanju. Dobil sem še nekaj vabil, vendar se povsod nismo mogli odzvati. Sam sem imel pastoralne obveznosti, obiskal in obhajal bolne in ostarele kakor vsak prvi petek. Vsi pa združeni v Duhu vztrajajmo v molitvi in vse svoje skrbi preložimo na Gospoda, kajti on skrbi za nas (prim 1 Pt 5,7).

MED NAMI JE (BILO)...

V februarju smo pripravili še zadnjič prodajo GARAGE SALE. Zbrali smo nekoliko več kot zadnje čase, \$ 390. Pri prejšnjih prodajah smo zbrali komaj kakih \$ 200 ali nekaj več, kar res ni veliko. Tako končujemo še eno poglavje naših »zlatih časov«. Bomo našli kakšno novo rešitev?

V NEDELJO, 17.2., STA NAM TANYA QUINN in RICHARD McMAHON iz Škofije Parramatta predstavila PLENARNI ZBOR CERKVE V AVSTRALIJI 2020. V dvorani smo skupaj in posamič tudi napisali nekaj predlogov. V Avstraliji smo zbirali predloge za življenje Cerkev v Avstraliji do pepelnice

srede, 6.3. Sedaj komisija pregleduje in analizira te predloge, ki jih je v prostrani naši deželi poslalo več kot 70.000 ljudi. Vsem, ki ste sodelovali, se predstavnik škofije najlepše zahvaljujeta.

DRUŽINSKA SV. MAŠA Z BLAGOSLOVOM OTROK IN ŠOLSKIH TORB 24.2.

je lepo uspela, prišlo je 15 otrok. V homiliji pri sv. maši smo razmišljali o družinskih igrah, zlasti namiznih. V življenju spoznavamo, da ne moremo biti vedno prvi in vedno glavni, toda vsaka igra je tista, kjer se prav tako učimo medosebnih odnosov in držimo pravil. Pri igri uporabljamo igralno kocko,

zraven pa smo spoznavali KOCKO LJUBEZNI, ki je postala uspešnica zadnjih 20 let. Kartone s kocko in angleškimi besedili sem natisnil in jih še lahko dobite, otroci in starši so jih prav tako odnesli domov. Ko so pred malo več kot 20 leti na srečanju gibanja fokolarov otroci in starši spraševali Chiaro Lubich, kako naj še živijo in posnemajo Jezusa

v vsakdanjem življenju, jim je Chiara Lubich predlagala kocko ljubezni. Vsako jutro, ko začnemo nov dan, vržemo kocko in se trudimo uresničevati spodbudo, ki jo dobimo na vrhu.

V februarju smo imeli spet nekaj obiskov. Obiskal nas je pater BOGDAN KNAVS, gvardijan samostana v Kamniku, kjer deluje tudi p. Lovrenc Anžel. P. Bogdan je bil prvič med nami pred štirimi leti. Skupaj smo obhajali četrtkovo sv. mašo 21.2. Za p. Bogdanom sta prišla g. ERIK ŠVIGELJ in njegov brat ANŽE, ki sta obiskala sorodnike v Melbourneu. Naslednji so bili MOJCA IN PETER FRAS iz Bogojine ter Mojčin brat duhovnik g. BOŠTJAN OŠLAJ, župnik pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Peter Fras je nečak s. Francke Žizek. Stari znanci smo se srečali po dolgem času in preživeli lepe skupne dni. G. Boštjan je maševal prvo nedeljo v marcu, ko sem obiskal rojake v Kraljčini deželi in smo se srečali v našem občestvu. Pred skoraj enajstimi leti je bil pri nas na Svetovnem dnevu mladih, julija 2008.

Pred pepelnico sem pripravil in vodil mesečno duhovno obnovo za hrvaške brate frančiškane v našem Merrylandsu, v ponedeljek, 4.3.2019. Zbrali smo se v dvorani, opoldne smo somaševali v naši cerkvi sv. Rafaela in sklenili srečanje s kosilom. Navzoči smo bili: p. Zvonimir Križanović (Summer Hill), p. Euzebije Petar Mak (Newcastle), p. Ivo Tadić (Wollongong), p. Josip Kešina (Blacktown), p. Mato Mučkalović, p. Miroslav Jelić (Canberra), p. Petar Horvat (St. John's Park) in p. Darko Žnidaršič

(Merrylands). Zlatomašnik p. Vlado Novak (Summer Hill) se je opravičil. Tudi priložnostno se kdaj obiščemo ali dobimo skupaj.

V postnem času imamo poleg postne akcije »Project Compassion« še škofijsko postno akcijo, h kateri nas je povabil škof msgr. Vincent Long van Nguyen iz Parramatte. Zanja smo darovali drugo nabirko na prvo postno nedeljo, 10.3. S to akcijo bomo pomagali predvsem brezdomcem in materam v stiski.

MISIJONSKO SREDIŠČE

SLOVENIJE v Ljubljani pa nas vabi k ZBIRANJU RABLJENIH oziroma STARIH OČAL za ljudi v deželah, kjer delujejo naši misijonarji. Ker vseh ljudi ne zajamemo v našem Merrylandsu, Vas tudi v Mislih obveščamo o tej akciji, ki traja že dva meseca. Če imate doma kakšna stara očala, ki jih ne potrebujete več, jih prinesite v Merrylands, kjer jih bomo odposlali na Misijonsko središče. V optiki Glasmaher jih bodo pregledali, popravili, ocenili dioptrije in jih poslali našim misijonarjem, saj si marsikateri njihovi verniki ne morejo priskrbeti

očal, pa bi jih potrebovali. Doslej smo zbrali že več kot 100 očal, ki sem jih (p. Darko) že poslal. Prosim Vas, povejte še drugim znancem, slovenskim rojakom, Vašim prijateljem in skupaj bomo spet naredili nekaj velikega.

Duhovna obnova za hrvaške brate frančiškane v Merrylandsu, v ponedeljek, 4.3.2019.

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

NA 5. POSTNO NEDELJO, 7.4., JE DRUŽINSKI KRIŽEV POT. Po sv. maši je sestanek pastoralnega sveta. Poleg naših načrtov za postni in velikonočni čas bomo načrtovali tudi obnovo magazina – skladišča pri dvorani in spodnjega hodnika.

NA CVETNO NEDELJO, 14.4. je BLAGOSLOV ZELENJA NA DVORIŠČU, sprevod v cerkev in SV. MAŠA z dramatiziranim pasijonom.

NA VELIKI ČETRTEK, 18.4., je sv maša ob 6.00 zvečer, po sv. maši molitvena ura z Jezusom v »ječi«.

NA VELIKI PETEK, 19.4., bodo OBREDI V ČAST GOSPODOVEMU TRPLJENJU OB 3.00 POPOLDNE. Po obhajilu ostanimo še nekaj minut v češčenju Jezusa v Božjem grobu. – Ob 5.00 popoldne obhajajo bogoslužje melkitski duhovniki in verniki.

NA VELIKO SOBOTO bo ČEŠČENJE JEZUSA V BOŽJEM GROBU. Blagoslov velikonočnih jedil bo ob 2.00 popoldne. **VELIKONOČNA VIGILIJA** bo ob 6.00 zvečer. Po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil.

NA VELIKO NOČ, 21.4., BO VSTAJENJSKA PROCESIJA IN SV. MAŠA OB 8.00 ZJUTRAJ. Druge naše sv. maše ta dan ni, ker mašujem še v Wollongongu in zvečer v Canberri.

NA VELIKONOČNI PONEDELJEK, 22.4., BO SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE. PO SV. MAŠI BO KOSILO V DVORANI IN NAŠE PIRHOVANJE. Gospodinjam se priporočamo za pecivo in potice, gospodarjem za kakšno dobro kapljico, vsem pa za čim več pirhov, kovancev (20 centov) in za čim več tekmovalcev. Morda še niste imeli sreče, ker niste poskusili. Lahko se odločite letos in vam bo uspelo. Za kosilo se čimprej prijavite, vsaj do velikega četrtka.

Pater DARKO V SLOVENIJI: Od velikonočnega ponedeljka zvečer, 22.4., do četrtka, 25. zjutraj bom službeno odsoten, sodeloval bom kot predstavnik bratov frančiškanov iz Avstralije na provincialnem kapitlju naše province v Ljubljani na Viču. V tem času bo za Vas in za naša bogoslužja poskrbel p. DAVID ŠRUMPF. Znova se odpravljam v Slovenijo konec junija, ko bom obhajal svojo SREBRNO MAŠO v domači župniji Tržič in še v drugih krajih.

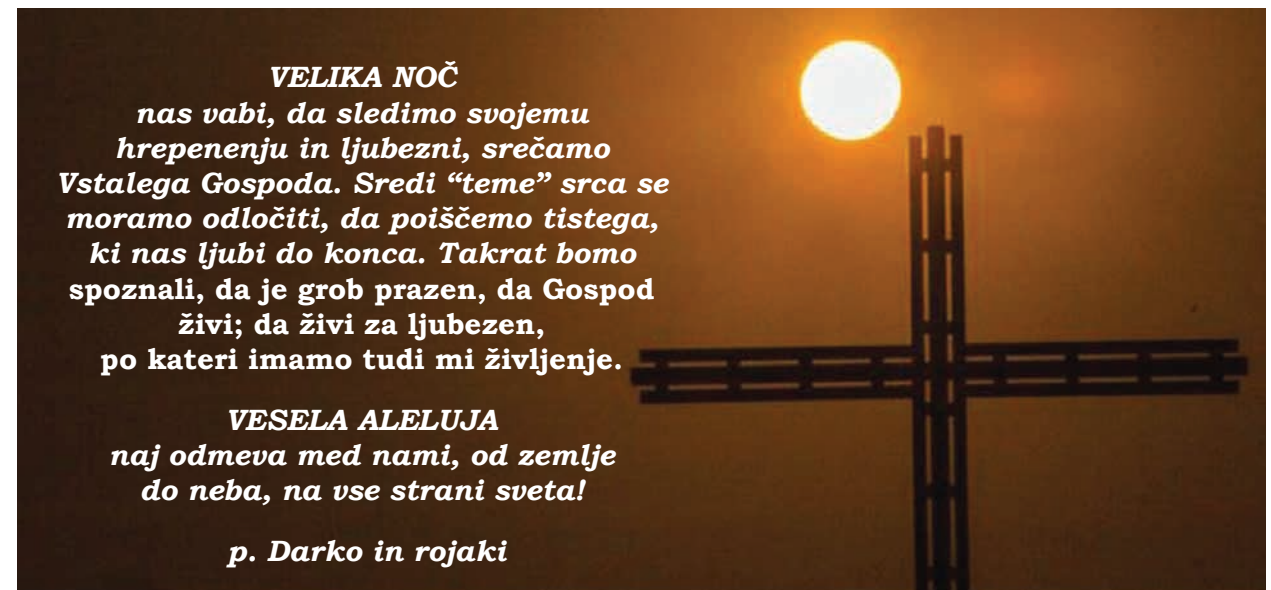
VELIKA NOČ

nas vabi, da sledimo svojemu hrepenenju in ljubezni, srečamo Vstalega Gospoda. Sredi "teme" srca se moramo odločiti, da poiščemo tistega, ki nas ljubi do konca. Takrat bomo spoznali, da je grob prazen, da Gospod živi; da živi za ljubezen, po kateri imamo tudi mi življenje.

VESELA ALELUJA

naj odmeva med nami, od zemlje do neba, na vse strani sveta!

p. Darko in rojaki

MOLITVE NA ANZAC DAY, 25.4., NA KLUBU TRIGLAV bodo ob 5.00 popoldne, vodil jih bo p. David. V Merrylandsu je dopoldne sv. maša kot običajno ob 10.30 in srečanje molitvene skupine pred sv. mašo.

ŠMARNICE bomo začeli v četrtek, 2.5. in bodo vsak četrtek in nedeljo pri sv. mašah. Upamo in si želimo, da bomo letos še bolj dejavno sodelovali in še bolj, da ne pride kaj vmes (če je v četrtek pogrebna sv. maša).

MATERINSKI DAN praznujemo v nedeljo, 12.5.

SREBRNA MAŠA: »MARIJA POMAGAJ JE TVOJE IME«

V mesecu juniju, na praznik sv. Petra in Pavla, bo minilo 25 let, odkar sem bil posvečen v mašnika v ljubljanski stolnici in 10.7.1994 sem daroval novo mašo v župnijski cerkvi Gospodovega oznanjenja Mariji v Tržiču.

Hvaležen Bogu in Vam, da z Marijo Pomagaj, našo veliko priprošnjico, srečno hodimo življenja pot, da smo dober boj dobojevali, vero, upanje, ljubezen ohranili, Vas vabim, da skupaj proslavimo 25 let duhovniškega služenja Bogu in Vam. V Sydneyu – Merrylandsu pri Sv. Rafaelu bomo praznovali V NEDELJO, 2. JUNIJA 2019, ob 9.30 dopoldne, na nedeljo Gospodovega vnebohoda. Vabljeni v čim večjem številu k tej zahvalni evharistični daritvi, po sv. maši pa v dvorano k skupnemu kosilu in druženju. Dobrodošle narodne noše!

NA BINKOŠTNO NEDELJO bo sv. maša kot običajno. **BINKOŠTNI PONEDELJEK, PRAZNIK MARIJE, MATERE CERKVE**, je tudi državni praznik v Avstraliji – kraljičin rojstni dan. Sv. maša bo ob 9.30 dopoldne kakor ob nedeljah.

PROCESIJO SV. REŠNJEGA TELESA bomo letos imeli že eno nedeljo prej, na **PRAZNIK SVETE TROJICE, 16. JUNIJA, PO SV. MAŠI OB 9.30**. Takrat se bomo spomnili našega pokojnega p. Valerijana ob prvi obletnici njegove smrti. Blagoslov doprsnega kipa bo kasneje, ker je po sv. maši procesija, popoldne pa na Klubu Triglav Mounties proslava dneva državnosti in podelitev priznanj »Slovenian of the Year Awards«.

NA PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN REŠNJE KRVI, V NEDELJO, 23.6., je sv. maša v Merrylandsu ob 9.30 kot običajno. **Ob 11.30 dopoldne pa je sv. maša na Slovenskem društvu Sydney pri kapelici Marije Pomagaj.** Po sv. maši je kosilo v dvorani Društva in proslava dneva državnosti naše Slovenije.

WOLLONGONG FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno septembra pa ob 4.00 popoldne. Na cvetno nedeljo, 14.4., je sv. maša že ob 4.00 popoldne z blagoslovom zelenja in pasijonom.

Na veliki petek, 19.4., bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. Na veliko noč, 21.4., je praznična sv. maša ob 12.00 – opoldne z obredom vstajenja in blagoslovom vode. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.

Druge sv. maše so kakor običajno.

Srebrna maša p. Darka bo na praznik Marijinega rojstva – mali šmaren, v nedeljo, 8. septembra, ob 4.00 popoldne.

CANBERRA GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne. Prvič je sv. maša ob 5.00 popoldne v nedeljo, 19.5.

Na veliko noč, 21.4., je sv. maša ob 6.00 zvečer, po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil in naše skupno druženje ob žegnu.

Srebrna maša p. Darka bo v nedeljo, 20. oktobra, ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. mašo bomo obhajali v nedeljo, 26.5., na 6. velikonočno nedeljo, ker bom v aprilu odsoten. Druga sv. maša bo v nedeljo, 29.12.2019. Obe sv. maši bosta ob 6.00 zvečer. Označimo si datuma in se obvestimo.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND
Sv. maša za tamkajšnje rojake bo spet v nedeljo, 4.8., ob 10.30 dopoldne na Planinki. Po sv. maši je skupno kosilo. Prosim, označite si datum in uro, obvestite se med seboj in sporočite svojo udeležbo predsedniku Tonetu Brožiču za kosilo. Za druga srečanja in bogoslužja se dogovorimo.

Romanje v Marian Valley – ob 10. obletnici kapelice Marije Pomagaj – bo v soboto, 14.9. Če bodo kakšne spremembe, se obvestimo.

SVETI KRST

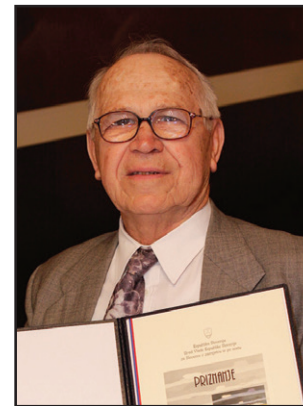
ARCHER RONALD NESBITT, Leppington, NSW. Oče John Nesbitt, mati Emma Hropic. Botra sta bila Luke in Adrian Hropic. Merrylands – Sv. Rafael, 31.3.2019.

NAŠI POKOJNI

VINKO OVIJAČ

je umrl v Cardinal Stepinac Village v St. John's Parku v četrtek, 7.2.2019 popoldne. Rodil se je 18.1.1922 v Trbojah pri Kranju v kmečki družini. Med drugo svetovno vojno je bil mobiliziran v nemško vojsko.

Ko so ga poslali na fronto v Italijo, se je poškodoval in so ga poslali domov, kjer se je pridružil gorenjskim domobrancem. Ob koncu vojne se je umaknil čez Ljubelj na avstrijsko Koroško. Tam se ni več vključil v vojaško enoto in je preživel, ko so domobranci Angleži z zvijačo vrnili jugoslovanski vojski, vojska pa je

domobranci pobila. Vinko se je 21. julija 1945 v Judenburgu poročil z domačinko Marijo Mrak iz sosednjega Prebačevega. Iz begunskega taborišča sta odpotovala v Venezuelo, kjer so se jima rodili trije otroci. V Venezueli so si zgradili hišo in Vinko je kar dobro zaslužil, vendar gospodarsko stanje tam ni bilo najboljše. Leta 1959 se je družina preselila v Avstralijo, kjer so zgradili novo hišo v Yagooni in trem otrokom se je pridružil četrti. Rojaki v Sydneyu so leta 1957 ustanovili Slovensko društvo Sydney in želeli zgraditi lastni dom. Vinko Ovičaj je februarja 1964 napisal »Javni poziv Slovencem« in ga objavil v Mislih. Sestavili so odbor - »Akcijo za dom«, zbirali denar in leta 1969 kupili zemljišče v Horsley Parku. Vinko je poleg predsedniškega, tajniškega in zaupniškega dela tedensko čistil stranišča, pomival okna, urejal vrt, nadzoroval gradbena dela, poleg tega pa vodil pisarniška dela – takrat še brez računalnika. Dvakrat je bil predsednik Društva (1975-1978 in 1980-1981). P. Valerijan je po vzoru slovenskega misijona v Melbournu in Slovenskega društva v Sydneyu kmalu začel akcijo za cerkev in dvorano in isto leto, 1969, so kupili staro cerkev in hišo v Merrylandsu. Vinko in družina so dejavno sodelovali tudi v življenju našega slovenskega občestva in cerkve sv. Rafaela, žena Marica je bila dolga leta cerkvena pevka in voditeljica ljudskega petja, včasih je tudi prevzela pevski zbor, če ni bilo zborovodja. Oba z Vinkom sta se nam večkrat pridružila, ko smo šli obiskat rojake v Newcastle, Wollongong, v Queenslandu in drugod, ter na naših romanjih. Žena Marija je umrla 9.6.2015, mesec dni pred 70. obletnico poroke. Vinko jo je ves čas zelo pogrešal.

Ko več ni mogel prihajati v cerkev, je prejemal sv. obhajilo doma. Zadnjih sedem tednov je živel v hrvaškem domu Cardinal Stepinac Village. Čeprav že v visokih letih, je budno spremljal dogajanja doma v Sloveniji in življenje nas, Slovencev, tukaj, uporabljal iPad, internet in celo Facebook. Predlanskim je zadnjič obiskal svoje domače v Sloveniji in tudi p. Valerijana. Vinko zapušča hčer Olgo z možem Jožetom Lahom, hčer Mari z možem Samom Hue-jem, sina Karla z ženo Janne in sina Vincenta z ženo Jan, vnuke Carmen, Veronico,

Anthonyja, Chelseo, Imogen, Alexandro, Sama, Adama in Brandona ter pravnuke Benjamina, Ethana, Jake-a, Setha, Kaiah, Hudsona in Chloe. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v četrtek, 14.2.2019, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Cerkev je bila polna. Atu Vinku so v slovo spregovorili sin Vincent, naš bivši častni generalni konzul Alfred Brežnik in predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek. Vinko in Marica počivata na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

LUDVIK KORPIČ je umrl v sredo, 6.3.2019, v bolnišnici Nepean v Penrithu. Rodil se je 26.3.1944 v Čepincih v župniji Markovci v Prekmurju, kot najmlajši, štirinajsti otrok v kmečki družini. Svojo zaročenko Marijo je spoznal na Madžarskem. Leta 1968 sta se poročila v župnijski cerkvi v Markovcih in nekaj časa živela pri Ludvikovih starših, nato sta šla s trehuhom za kruhom v Avstrijo in avgusta 1969 prišla v Avstralijo. Najprej sta živela pri Francu in Tereziji Matuš v Marrickvillu, nato je družina živela v Wallacii in potem v Claremount Meadows. Ludvik je bil po poklicu gradbenik. Zapušča ženo Marijo, sina Zlatka, hčer Zlatico in dva vnuka. Bratje in sestre so že vsi pokojni. K pogrebnemu obredu so se zbrali v četrtek, 14.3.2019 v Pinegrove Memorial Parku. V Pinegrove-u je bil pokojnik upepeljen.

MARIJA CELIN roj. POKLAR je umrla v ponedeljek, 11.3.2019, zjutraj v bolnišnici Wollongong. Rodila se je 24.12.1925 v Podgrajah pri Ilirski Bistrici. Poročena je bila z Emilom Celinom, ki je bil doma iz Kuteževega pri Ilirski Bistrici. Življenje mlade družine v povojni Sloveniji in Jugoslaviji ni bilo lahko, zato je mož in oče Emil leta 1956 pobegnil v Italijo, družina pa kasneje. Po treh letih begunstva so leta 1959 z ladjo Oceania prispeli v Avstralijo in si ustvarili svoj novi dom v Warrawongu pri Wollongongu. Mož Emil je delal v železarni v Port Kemblu, Marija je bila gospodinja. Mama Marija

je bila žena globoke vere, tudi v preizkušnjah in v dolgotrajni bolezni je sebe in svoje najdražje izročala Srcu Jezusovemu in Srcu Marijinemu in darovala svoje križe in veselje. Bila je zelo gostoljubna in hvaležna, odlična kuharica, vesela vsake pozornosti in tudi sama je bila skrbna zase in za druge in pozorna do vseh, ki smo jo poznali in imeli radi. Nikoli ni o nikomer rekla kaj slabega. V bolezni je vsak mesec prejela sv. obhajilo, večkrat sem ji podelil sv. maziljenje, še v nedeljo, preden je odšla domov k Očetu. Marija zapušča hčer Klaro z možem Ivanom Brcarjem, vnukinjo Michelle z možem Dominikom Dobajem, vnukinjo Julie, ki je sestra redovnica, vnukinjo Natalie z možem Michaelom Moronyjem, pravnuke Thomasa, Sophio, Lucasa, Zaro in Jamesa, in sina Jožeta. Mož Emil je umrl 17.5.2002, pokojni sta tudi hčerki Ljudmila, ki je umrla še majhna, in Irena, poročena Dalton, ki je umrla 25.9.2011. Pogrebno sv. mašo za mamu Marijo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju v petek, 15.3.2019. Marija počiva na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

pater Darko

Moj dragi stari ata Alojz Grželj

It's been 10 long years since God and the angels took you into their loving arms, leaving your whole grieving family behind and especially your grandson Jordan who you'd influenced and inspired forever. The evening of Monday 23rd June 2008 was the day my heart broke and tears rolled down my face as I sat in my living-room with my father, sister and brother before hearing I wouldn't have my loving, caring and hardworking stari ata in my life anymore. Kind and considerate – it's almost impossible to say anything negative about this beloved man. My mind was racing with numerous thoughts and possibilities not knowing how I would cope without his advice, constant support and encouragement.

Alojz Gino Grželj was born in 1936 in the town of Male Loče in Slovenia. Life was hard for Gino growing up in war torn Europe scrambling together anything to keep warm

in the long winters even cigarettes. Gino made the sacrifice to seek a better life and opportunities by leaving his country of birth to travel to Australia where he then married and established a new life with better opportunities to earn money. However, this new phase of life in a foreign country brought Gino many challenges with the most significant struggle not being able to speak the language. Yet with his wife Jerica, their combined strength and resilience got them through. There were brighter days ahead for Gino with the birth of his daughters Danica and Margaret, which allowed him to give them the secure life he always dreamed of. Years went by and Gino involved himself firstly in the building of St. Raphael's Church and then was an active member in all aspects of our Slovenian church community. Even though he is not with us anymore, Gino along with his wife Jerica have been dedicated and hardworking members in the Slovenian community since the very start 50 years ago in 1969. Time passed and Gino then had the joy of three

grandchildren Luca, Nadia and Jordan. He was absolutely overjoyed and cherished all these precious moments until he got terribly sick at the start of 2007. There were many frightful and worrying times he was rushed to hospital suffering from pneumonia and severe clogging of the lungs due to his smoking. This began a sad and emotional journey for me ending in losing someone who loved and cherished me so much.

What else is there to say about this beloved man? Well, I could go on forever, but I have to say that the last ten years have been a long, strenuous journey struggling with his loss but I know stari ata blessed me with his guiding light directing me on the right paths of life. Thank you for your presence in my life even though it was only a fraction of time, it was profound and inspired in me a love for the Slovenian culture and the St. Raphael's Church community at Merrylands. Thank you, stari ata, for all the love you gave me. Your memory lives on in me forever!!

Hvala, stari ata, za vse! Za vedno te ljubim.

Jordan Covich, 3rd Generation Slovenian

Podelitev priznanj Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu članom - sodelavkam HASA NSW. Z leve na desno: Pater Darko Žnidaršič, Mark Stariha, Jože in Olga Lah, Mihelca Šušteršič, veleposlanik RS Jurij Rifelj, Emil in Marija Grosman, Martha Magajna, p. Bogdan Knavs, Tatjana Cufer, Anthony Tomažin, Peter Kroke, Alfred Brežnik, Lojze Magajna. Burwood, 22.02.2019.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney – SDS

Besedilo in fotografije: Štefan Šernek, predsednik

Najprej se opravičujem, da nisem dal v zadnje Misli poročila in naših programov. Bil sem zelo zaposlen in poleg tega še bolan...

MIKLAVŽEVANJE

Miklavž je prišel na Slovensko društvo Sydney v nedeljo 2. decembra popoldan ob 2.30. Prišlo je kar precej otrok, tako da je bilo zelo uspešno in veselo, kar lahko vidite tudi na fotografijah. Naš Miklavž je bil, kot po navadi, naš podpredsednik Vlado Čeh, ki je otrokom in odraslim izročil darila, ki jih je pripravilo društvo. Sledil je ples in rajanje za vse.

SILVESTROVANJE

Za Silvestrovo smo imeli malo ljudi, saj mnogi starejši ne vozijo ponoči. Vseeno je bilo veselo, ko smo pričakali novo leto 2019. Za zabavo in ples so igrali *Alpski odmevi*, ansambel Štefana Šerneka ml. Na fotografiji vidite sedanji odbor (dva odbornika manjkata) pred torto, ki jo je obiskovalcem tega večera pripravilo in podarilo društvo. Zabava s plesom je trajala do 1. ure zjutraj, nato smo se razšli domov. Po tej silvestrski zabavi je bil klub

za dva tedna zaprt, da smo si lahko malo odpočili.

Prvi ples v novem letu, s katerim smo počastili dan Avstralije, smo imeli 27. januarja 2019. Bilo je lepo in veselo, plesali smo ob zvokih ansambla *Tyrolean Echo*.

PRAZNOVANJE 62-LETNICE POROKE

Na svečnico, 2. februarja, sva z ženo Ano praznovala 62-letnico poroke, odkar sva se poročila v Avstriji. Praznovala sva pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Vse najboljše so nama zaželeli sin Štefan, hčerka Brigita, vnukinja, vnuk, pravnukinja in številni prijatelji. Bog naju še naprej podpiraj, da bova ostala zdrava in vesela!

3. februarja smo nameravali predstavniki slovenskih klubov balinati za Prešernov pokal. Ker je bilo prevroče, smo balinanje prestavili na 10. marec s pričetkom ob 8. uri zjutraj, ko smo imeli »Jožefovanje«. Ta dan je bil popoldne tudi ples.

OBISKI IZ KANADE IN IZ SLOVENIJE

Martha Magajna in njen mož Lojze sta pripeljala gosta Oskarja Korena z njegovo ženo, ki je po rodu Irka, iz Toronta, Kanada. Oskar Koren je predsednik Slovenskega kluba v Torontu (**fotografija je bila objavljena v Mislih, januar - februar 2019, na strani 44**). Ob ogledu kluba z našo novo restavracijo sta rekla, da česa takšnega nista videla še nikjer. Naš slovenski klub v Sydneyju je eden najlepših slovenskih klubov na svetu, kar je potrdil tudi častni konzul Anthony Tomažin. Bojimo pa se, kaj bo, ko mi ne bomo mogli več delati in voditi kluba, saj mladina ne pride zraven. Smo edini klub v Sydneyju, ki je last Slovencev, ne pa drugih.

Iz Slovenije sta nas obiskala dva mlajša fanta, Aleš Perič in Jernej Verbič (**na fotografiji zgoraj**). Pri nas jima je bilo zelo všeč. Slišala sta slovensko govorjenje, slovensko glasbo in bila sta zelo začudena. Ker smo imeli takrat ravno ples, sta se čudila, da rojaki v Avstraliji tako zelo držijo tradicijo. Počutila sta se kot doma in ostala sta do konca plesa.

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Proslavo v počastitev Prešernovega dneva smo imeli v nedeljo 17. februarja. Pričeli smo ob 2.30 popoldan, ko so naši vnuki in pravnuki v povorki nesli venec in rože h kipu Franceta Prešerna. Stari so tri leta in več, tako da jih je bilo krasno pogledati. Naši vnuki so nam pomagali počastiti kip Prešerna s pomočjo moje žene,

gospe Ane Šernek, Lin Pušenjak, Zore Johnson in Milke Debevec. Ko so odnesli venec in rože h kipu, smo pričeli z našim programom. Prva je nastopila Ema Gorič s sesticami in bratci, sledile so recitacije naših žena. Ema je recitirala *Zdravljico* v angleščini. Milka Debevec je nato recitirala pesem *Memento mori*, Zora Johnson *Nezakonska mati*, nato pa še *Svarjenje*

in *Ukaži*. Po zaključku programa sem se kot predsednik zahvalil nastopajočim, še enkrat zaželel dobrodošlico vsem prisotnim, naredili pa smo tudi nekaj fotografij.

80. ROJSTNI DAN

17. februarja je Zinka Percen v Slovenskem društvu slavila svoj 80. rojstni dan. Praznovala je s svojo hčerko, vnukinjo in številnimi prijatelji. Odbor našega društva ji vošči sreče, zdravja in vsega dobrega v izobilju.

POKOJNI VINKO OVIJAČ

V tem času pa smo izgubili tudi dragega člana našega društva, Vinka Ovijača, ki je bil eden od začetnikov Slovenskega društva Sydney in steber slovenske skupnosti v Sydneyju. Hkrati želim njegovi družini prenesti tudi iskreno sožalje, ki ga je v imenu Vlade Republike Slovenije in njenega Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu poslal minister Peter Česnik.

V imenu društva sem kot predsednik spregovoril v cerkvi sv. Rafaela: »Dragi rojaki! Danes smo se zbrali v slovenski cerkvi sv. Rafaela, da se poslovimo od našega rojaka in člana Vinka Ovijača, ki nas je zapustil prejšnji teden. Dragi Vinko, zahvaljujem se ti za vse tvoje trude in za vse delo za slovensko skupnost v Sydneyju, še posebej ob gradnji našega novega doma, ko si bil predsednik v letih 1975 do 1978 in potem še v letih 1980 do 1981. Dragi Vinko, še enkrat se ti zahvaljujem za vse, kar si naredil za naš klub in za slovensko skupnost. Ne bomo te nikoli pozabili. Naj ti bo lahka avstralska zemlja!«

FLORJAN AUSER - 70 LETNIK

Veliki zapisovalec dogajanj v slovenski skupnosti v Avstraliji, Florjan Auser iz Sydneya, je 29. marca letos dopolnil 70 let. Da mu v imenu slovenskega občestva izrečemo preko Misli najboljše želje, smo naprosili nekdanjega častnega generalnega konzula Republike Slovenije, g. Alfreda Brežnika AM, ki Florjana seveda zelo dobro pozna in spoštuje, da ubesedi naša voščila in dobre želje za naprej. V imenu naše revije Misli in slovenskih misijonov, ki gostujemo na njegovem Stičišču avstralskih Slovencev, se pridružujemo hvaležnemu in z Božjim žegnom opremljenemu pozdravu.

Tako je zapisal gospod Fredi Brežnik AM: FLORJANA AUSERJA v Sydneyu prav gotovo poznajo vsi Slovenci; skorajda bi lahko rekel, da ga poznajo Slovenci po vsem avstralskem kontinentu. Če se pa le kdo najde, ki ga ne pozna, ta verjetno ni del našega občestva, oz. ne pozna ali ne prebira edinega slovenskega

JOŽEFOVANJE

10. marca smo imeli »Jožefovanje« in balinanje za Prešernov pokal. Ta dan smo imeli v dvorani tudi ples – igral je ansambel *Alpski odmevi*. Ples smo imeli tudi 24. marca, od 1. do 5. ure popoldne. Kuhinja je bila (kot vedno, ko imamo ples), odprta od 12. ure opoldne do 2. ure popoldne, za ples pa je igral ansambel *The Masters*.

PLES V APRILU

Naša naslednja plesa bomo imeli 7. aprila in nato 28. aprila 2019. Med 1. in 5. uro popoldne bo igral ansambel *Thirolean Echoes*, kuhinja pa bo odprta od 12. ure dalje. Slovensko društvo Sydney Vam želi vesele in zdrave velikonočne praznike ter polno sreče. Živio!

Štefan Šernek, predsednik

portala v Avstraliji 'Stičišče avstralskih Slovencev' – spletne strani 'GLAS SLOVENIJE'.

Florjan, Gorenjec, srednje postave, je v glavnem prepoznaven po svoji izrazito, zdaj že nekoliko posiveli bradici, večno nasmejan in večidel s kamero v rokah. Pojavlja se v cerkvi sv. Rafaela pred oltarjem in na koru, kjer s svojo kamero 'vznemirja' vse tiste vernike, ki ne želijo biti moteni pri tem svetem opravilu. Pojavlja se tudi v dvorani verskega središča, pri Slovenskem društvu Sydney, klubu Triglav, itn. Torej je povsod, kjer se kaj dogaja v naši skupnosti. Vso to 'vznemirjanje', kot sem ga prej imenoval, je pravzaprav njegovo koristno delo, brez katerega bi naša skupnost bila zelo prikrajšana. Kajti Florjan beleži in posreduje vsa ta dogajanja naši ožji lokalni skupnosti, kakor tudi širši slovenski skupnosti v svetu, preko 'Stičišča avstralskih Slovencev', ki ga on ureja in upravlja. Poleg tega se vsa ta naša dogajanja ohranjajo za naše zanamce in bodo ostala del bogatega arhiva naše zgodovine. Pa o tem nekoliko pozneje.

Kot aktiven član naše skupnosti se je Florjan pojavil tam nekje pred 20-timi leti, oziroma nekaj let po izidu prve številke časopisa – takrat štirinajstdnevnik, 'GLAS SLOVENIJE' – maja 1993. Torej je ta časopis, katerega urednica in ena izmed ustanoviteljev, gospa Stanka Gregorič, dosegel že lani 25 let – 10 let v tiskani obliki in 15 let v elektronski obliki pod uredništvom Florjana Auserja, preko njegove Slovenian Media House, ustanovljene leta 1998. Dobil je obliko portala pod imenom STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV. Poroča o življenju v Avstraliji, o dogodkih v domovini in objavlja koristne informacije društev in ustanov. Je pa Florjan tudi sicer delaven na vseh področjih novinarstva in to predvsem v korist naše skupnosti. Režiral je že nešteto video projektov, med drugimi film o patru Valerijanu, deloval kot profesionalni novinar na olimpijskih igrah v Sydneyu leta 2000, pripravil projekt ob 20-ti obletnici slovenske osamosvojitve in še bi lahko našteval.

Pri vsem tem pa ne smemo izpustiti Florjanovega doprinosa pri hranjenju arhivov slovenske skupnosti v Sydneyu oz. NSW-u in ACT, predvsem preko Historičnega arhiva Slovencev v Avstraliji (HASA - NSW). Po zaslugi Florjana je naš arhiv hranjen in dostopen v Arhivu Slovenije, National Library v Canberri in na portalu Digitalne knjižnice Slovenije www.dlib.si. Posebno pomembna je tudi njegova tehnična pomoč našim gospem v arhivu HASA – NSW in digitalizaciji dokumentov.

Poleg tega je Florjan cela dva mandata (10 let) opravljal dolžnosti predstavnika Slovencev iz NSW-a v Svetu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. In še bi lahko našteval, pa vendar, hvaležni smo mu za vse, kar je naredil v teh 25 plus letih za dobrobit naše slovenske skupnosti in slovenstva nasploh. Hvala Ti, Florjan!

V imenu slovenske skupnosti in v svojem imenu, prejmi Florjan naše iskrene čestitke za Tvoj visoki življenjski jubilej - 70 let, z željo, da bi Ti Stvarnik podaril še mnogo zdravih in plodnih let življenja med nami!
Bog Te živi! Fredi Brežnik

SLOVENSKO DRUŠTVO ST ALBANS

V soboto, 16. februarja 2019, smo imeli pustovanje, a tokrat brez pustnih šem. Je pa bilo bolj zanimivo ob naši stari mariborski trti, saj smo imeli trgateg z mnogimi trgači. Bil je res zelo lep obisk in ljudje so bili zadovoljni. Naš Trio je poskočno zaigral in mnogi so zaplesali. Gospod predsednik Slavko Blatnik se je vsem lepo zahvalil.

Lepo pozdravljam!
Milica Dular

Fani Maver

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

V postnem času imamo pobožnost križevega pota ob petkih in ob nedeljah ob začetku svete maše. Ob petkih je redno srečanje molitvene skupine, ki jo že mnogo let požrtvovalno vodi Frančiška Šajn. Vedno znova vas vabimo, da se vsaj včasih pridružite tej skupni molitvi.

POSTNA POSTAVA: Cerkev za postni čas določa posebne oblike spokornosti: **strogi post je na pepelnico in na veliki petek.** Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta. **Zdržek od mesa in mesnih jedi je vse petke v letu.** Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali

ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta starosti. Kadar je na postni dan praznik, družinska slovesnost (rojstni dan ali god, poroka, pogreb), post in zdržek odpadeta.

PROJECT COMPASSION 2019:

Besede papeža Frančiška: *Prihodnost ima ime... in njeno ime je upanje – The future does have a name... and its name is hope* - navdihujejo geslo letošnje postne akcije Caritas Australia *Give Lent 100%*. Šparovčki so še na razpolago ob izhodih iz cerkve.

Sveto MAŠO na Slovenskem društvu JADRAN ob prazniku sv. Jožefa je v soboto, 16. 3. 2019, ob 12. uri (opoldne), daroval p. Ciril ob somaševanju p. Davida

in g. Boštjana Ošlaja, župnika od Svetega Jurija ob Ščavnici, ki je v pridigi vse prisrčno nagovoril. Gospodu predsedniku Milanu Ogrizku ter odboru društva se zahvaljujemo za gostoljubje z darom in okusnim kosilom. Prekmurci, kar je g. Boštjan, bi rekli Primorcem: Bog plati; Dolenjci pa: Bog lonaj!

OBISKI:

V nedeljo, 17. februarja smo imeli na obisku dva duhovnika iz Slovenije. Fotografija zgoraj z leve na desno: akolit Chris McKean, g. Boštjan Ošlaj – župnik župnije Sveti Jurij ob Ščavnici, pater Ciril, p. Bogdan Knavs – gvardijan frančiškanskega samostana v Kamniku, pater David. Teden dni kasneje se je pri oltarju pridružil g. Erik Švigelj, župnik v Kranju - Zlato Polje.

Po sveti maši ob prazniku sv. Jožefa na slovenskem društvu Jadran v soboto, 16. marca 2019: Nino Burlovič, g. Boštjan Ošlaj, bivša predsednica Romana Žetko z možem Frenkom, Jože Caf, p. Ciril, Ana Carmody, predsednik Milan Ogrizek, p. David, Elza in Alojz Kumar, Marta Ogrizek, Mario Smajila, Nino Valenčič, Kristjan Janežič, Roland Carmody.

KONCERT: V nedeljo, 31. marca 2019, smo imeli po sveti maši v Kew ob 11.30 dopoldne koncert starih ljudskih domoljubnih in cerkvenih slovenskih pesmi v izvedbi Majde Vake in njenega sina Stanka iz Rač pri Mariboru. Hvaležni smo jima za lepo doživetje. - **Fotografija desno.**

POSTNO ROMANJE v Ta Pinu smo imeli v soboto, 30. marca 2019. Avtobus s 50 romarji je odpeljal izpred cerkve v Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri dopoldne smo se zbrali pred našo kapelico in od tam nadaljevali s postajami križevega pota. Ob 11. uri smo v cerkvi obhajali sveto mašo ter nato sedaj že kar po tradiciji popolnoma napolnili restavracijo v Bacchus Marshu – spet smo jim pripeljali sto gostov. **Križev pot in SPOKORNO BOGOSLUŽJE** smo imeli ob začetku svete maše ter podelili **zakrament svetega MAZILJENJA** na prvi petek v aprilu, 5. aprila 2019. Vsak prvi petek v mesecu mašujem p. Ciril tudi v domu Uniting AgeWell Carnsworth nasproti naše cerkve. Tam sem del stalne pastoralne ekipe od marca 2018.

OBISK BOLNIH IN STAREJŠIH v času postnega časa: sporočite nam, prosimo, njihove želje. Hvala za Vašo skrb in pozornost do njih.

UMETNIŠKO BARVANJE PIRHOV: Priznana likovna umetnica Stephanie Jakovac iz Alburyja bo vodila delavnico barvanja pirhov z voskom v razredu Slomškove šole v Kew v soboto, 6. aprila 2019, od 11. do 14. ure.

PLETENJE BUTARIC bo v soboto pred cvetno nedeljo, 13. aprila, od 9. ure naprej.

CVETNA NEDELJA bo drugo nedeljo v aprilu, 14. aprila 2019.

V KEW bo blagoslov zelenja in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona izjemoma **tisto nedeljo ob 9.30 dopoldne v cerkvi. V GEELONGU** bo to ob 12.30 popoldne ter v **ST ALBANSU** kot običajno ob 5. uri popoldne. V Geelongu bo priložnost za sveto spoved po sveti maši, v St Albansu pa pol ure pred sveto mašo. V KEW je vedno dovolj priložnosti vsako nedeljo pred sveto mašo.

VELIKI TEDEN 2019

TOREK v velikem tednu, 16. aprila: ob 11. uri dopoldne bo krizmena maša v stolnici sv. Patrika, prvič z novim nadškofofom Petrom A. Commensolijem. Vabljeni, da se pridružite.

VELIKI ČETRTEK, 18. aprila: spomin Gospodove zadnje večerje, sv. maša v Kew ob 7. uri zvečer. Po maši molitvena ura za duhovne poklice.

VELIKI PETEK, 19. aprila: Ta dan je strogi post. Ob 11. uri bo križev pot, ob 3.00 popoldne spomin Gospodove smrti. Darove, zbrane ta dan, namenja vesoljna Cerkev kristjanom v Sveti deželi.

VELIKA SOBOTA, 20. aprila: ob 6. uri zvečer bo velikonočna vigilijska procesija, sledi vstajenjska procesija ter blagoslov velikonočnih jedil. Sledi srečanje v dvorani.

VELIKA NOČ, 21. aprila 2019: praznični maši ob 8. uri zjutraj in ob 10. uri dopoldne. Po obeh mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

DRUŽINSKO KOSILO

so v februarju in marcu pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. V aprilu je tretjo nedeljo v mesecu praznik velika noč, ko boste praznovali doma v družinskem krogu. Kosilo v Kew bo spet tretjo nedeljo v maju, ko bodo ponovno poskrbele članice DSE in v juniju, 16. junija, ko bodo kuhali člani Slovenskega društva St Albans ob vodstvu predsednika Slavka Blatnika. Hvala vsem delovnim ročicam in vsem, ki redno napolnite najprej seveda cerkev in potem dvorano. V cerkvi sta spet prazni dve mesti, saj sta se Marija in Franc Car preselila bližje hčerke v mesto Traralgon v Gippslandu. Pogrešamo dva dobra, zvesta in delavna človeka.

Rudiju Koloiniju smo tretjo nedeljo v februarju med družinskim kosilom voščili in nazdravili za njegov 80. rojstni dan (foto desno).

Franc Berlič je za svoj 90. rojstni dan dobil obiske iz Slovenije. Skupaj so se oglasili v našem misijonu v Kew, kjer smo mu nazdravili (foto na sredi desno).

Pater Ciril je kot škofov vikar daroval sveto mašo za Južno-sudansko občestvo ob prazniku njihove zavetnice sv. Bakhite v cerkvi Holy Eucharist v St Albans South v nedeljo, 10. februarja 2019 (foto spodaj).

SVETI KRST

LILIYA FLORENCE JUSTINE TOMAZIN-NOTARO, rojena 29.10.2018, Berwick VIC. Mati Kathlyn Kandys Tomazin-Notaro roj. Tomazin, oče Mark Notaro. Botra sta Carmen in Adrian Serratore. Sv. Ciril in Metod, Kew, 09.02.2019. OLIVIA IVY SPITERI, rojena 28.11.2018, Fitzroy VIC. Mati Karen Spiteri roj. Kohek, oče Wayne William Spiteri. Botra sta Michelle Davis in Mateja Telich. Sv. Ciril in Metod, Kew, 10.03.2019 **(foto levo)**. Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

ŠMARNICE V MAJU bomo imeli ob petkih in nedeljah pri sveti maši. Prvo in zadnjo nedeljo v maju – za začetek in sklep šmarnic - bomo zapeli litanije Matere Božje z odpevi.

MATERINSKI DAN bomo obhajali prvo nedeljo v maju, 5. maja 2019. Tudi letos bodo učenci Slomškove šole v dvorani pripravili program mamam v hvaležen spomin. Gospodinjam pa se za tisti dan priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo.

BINKOŠTI so 9. junija, **TĚLOVO** – praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi bo v nedeljo, 23. junija. Za sodelovanje pri telovski procesiji bomo spet naprosili vsa slovenska društva. Po slovesnosti bodo članice Društva sv. Eme poskrbele za okrepčilo.

ODŠLI SO

TONY (ZVONO) ŠPILAR je umrl v soboto, 16.02.2019, v Aurrum Aged Care v Reservoir. Rojen je bil 13.01.1933 v Kalu pri Pivki kot šesti od osmih otrok v družini Jožeta in Marije Špilar. Po prihodu v Avstralijo je delal v Snowy Mountains Scheme ter v Novi Zelandiji, tudi za Coca Colo in Australia Paper Mill. Po končanem delu v Snowy je odpotoval v Slovenijo, kjer je srečal Marijo Smrdelj, s katero se je poročil leta 1966. V juniju 1967 se jima je rodil sin Boris. Mati in sin sta ostala v Sloveniji, Zvono pa je odšel na delo v Novo Zelandijo, da je zaslužil denar za prvo hišo, ki so jo kupili v Kingsbury. Leta 1969 je bil rojen sin Denis, leta 1972 hčerka Natasha. Huda preizkušnja za vso družino je bila tragična smrt sina Borisa maja 2010. Zvono je bil delaven in praktičen človek pa tudi družaben, saj je veliko časa prebil s prijatelji na slovenskem hribčku na Elthamu, kjer sta bila z ženo Marijo ustanovna člana Slovenskega društva Melbourne. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 25.02.2019, pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji, sinu Denisu in hčerki Natashi z družinama,

sestri Stani Hervatin in bratu Zdravku Špilar v Melbournu, sestri Dragici v Sloveniji ter ostalim sorodnikom.

FRANC KRČMAR je umrl v soboto, 16.02.2019, v Northern Hospital v Eppingu. Rojen je bil 04.12.1931 v vasi Melinci v Prekmurju. Z ženo Silvo sta rada prihajala v našo cerkev. Vnučinja Daniela mu je lepo spregovorila v slovo. Pogrebno mašo smo obhajali v cerkvi Sacred Heart v St Albansu v torek, 26. februarja; pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Silvi, sinovoma Franku in Dannyju ter hčerki Sonji z družinami.

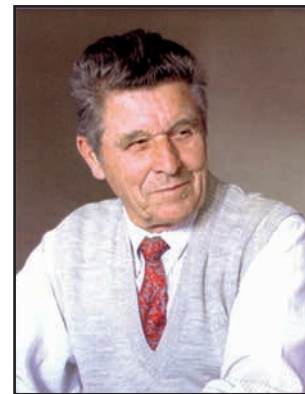
ALOJZ (JOHAN) FABJANČIČ je umrl v nedeljo, 17.02.2019, v St. Vincent's Hospital v Melbournu; dan prej je še tam spremljal molitev in zakrament maziljenja. Rojen je bil 10.10.1936 v vasi Podbeže pri Ilirski Bistrici. Lojze je vsako leto daroval za sveto mašo za pobite v vasi Podbeže maja 1945. Bil je delaven, vesel in družaben človek. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Matthew's v Fawkner North v četrtek, 28. februarja: najprej rožni venec, nato pogrebna maša. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park. Sožalje Anni, nečakinji Sonji Ferraro in nečaku Stojanu Valenčiču z družinama ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

KRISTINA (KRISTA) STRLE roj. NOVAK je umrla v ponedeljek, 11.02.2019, v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 11.07.1932 v Knežaku. Hčerka Margaret je večkrat prosila za obisk mame, zato sva jo tam kar nekajkrat obiskala p. David in p. Ciril, zadnjikrat sem bil pri njej 2. januarja 2019, ko je prejela sv. obhajilo in maziljenje in sva dolga govorila o Knežaku in ljudeh iz vasi. Tisti dan je bila neverjetno dobro razpoložena. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v torek, 19. februarja, pokopana je na pokopališču Keilor v grob pokojnega moža Viktorja. Pater Bazilij je zapisal v Mislih novembra 1984 na stani 299: »Nenadna je bila žalostna vest, da je v sredo 17. oktobra na svojem domu v Kingsburyju umrl VIKTOR STRLE. Zjutraj se je odpravljaj na delo, ko je potožil, da ga boli v prsih. Medtem ko mu je žena kuhala čaj, se je zrušil in bil na mestu mrtev. Zdravnik je ugotovil srčno kap.« Težka preizkušnja takrat za Kristino in hčerko Margaret. Sožalje hčerki Margaret, bratu Albertu Novaku z ženo Pepco ter svakinji Pavli Kalister in družini.

MARIJA MURKO je umrla 4. marca 2019, v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbournu, stara 99 let. Rojena je bila 09.01.1920 v Mariboru. V Avstralijo je prispela z možem Jožefom in s peterimi otroci leta 1957. Ko je bila stara 40 let, ji je umrl mož Jože in je potem sama skrbela in vzgojila vse svoje otroke. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Nelson Bros Funeral v Williamstown v sredo, 13. marca, pokopana je na pokopališču Williamstown Cemetery. Sožalje Gertrudi (Trudi) in Janezu Virantu, sinu Johnu s hčerkama Melliso in Nicole, hčerki Kim s hčerko Simone in Petrom, vnukinji Armani ter ostalim sorodnikom.

ANTON (TONY) VERDERBER je umrl 6. marca 2019 v Sunshine Hospital v St Albansu. Rojen je bil 17.06.1937 v kraju Spodnja Bilpa pri Kočevju. Ko je prišel v Avstralijo, je najprej živel nekaj časa v Geelongu, potem v Moonee Ponds, v Coburgu in nazadnje v Avondale Heights. Leta 1968 se je poročil s Katarino Karatovič in rodil se jima je sin Robert. Pater Bazilij mu je našel prvo službo pri Fordu, nato je delal kot mehanik. Upokojil se je leta 1994. Njegov brat Rudolf je umrl na domačiji v Sloveniji že pred leti, seveda tudi njegova starša Matija in Frančiška. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 14. marca 2019; pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Katarini in sinu Robertu.

JOŽEFINA (PEPCA) KUNEK roj. SONABOR je umrla 9.03.2019 na svojem domu v Box Hillu. Rojena je bila 02.10.1925 v vasi Zagon pri Postojni. Pepca in njen mož Ivo, doma s Hrvaške, sta bila zelo povezana z domačo župnijo, s frančiškansko skupnostjo v Box Hillu in seveda tudi z nami v Kew, kamor sta prihajala vsaj enkrat mesečno. V času njene bolezni so vsi njeni domači skrbeli zanjo z neizmerno ljubeznijo in pozornostjo. Pred meseci sva jo obiskala z misijonarko Marijo in smo v navzočnosti vse družine molili skupaj z njo in vsi so prejeli tudi sveto obhajilo, Pepca tudi zakrament sv. maziljenja. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Francis Xavier v Box Hillu v ponedeljek, 18. marca. Z domačim župnikom g. Tonyjem Kerinom sva somaševala g. Boštjan Ošljaj in p. Ciril. Pokopana je na pokopališču Box Hill Cemetery. Sožalje možu Ivici, sinovoma Paulu z ženo Patricio in Tomu z ženo Anne z družinama ter sestri Pavli v Novi Gorici.

JOŽE BROŽIČ

je umrl 11. marca 2019 v domu Regis Aged Care v Fawknerju. Rojen je bil 20.09.1932 v vasi Jablanica pri Ilirski Bistrici. Bil je tretji od desetih otrok v družini. Leta 1957 je šel od doma in živel v Italiji in Franciji, preden je

prispel v Avstralijo v letu 1959. Poročil se je 25.08.1962 v kapeli Baraga House v Kew z Milko Štefančič, tudi iz Jablanice.

Leta 1963 se jima je rodila hčerka Doris, leta 1966 sin Joseph. Doris se je poročila leta 1988 z Rajkom (Ray) Grljem, Joseph leta 1993 z Julie. Imata vsak dva otroka – Nikolasa in Isabello; Luka in Taylo. Nikolas in partner Natalie imata sina, Mataes-a; tako je Jože postal stari ata nekaj mesecev pred smrtjo. Rad je delal pod zemljo in v jamah. To ga je pripeljalo v službo na Snowy Mountains Scheme, kjer je takrat delalo precej Evropejcev. Potem je delal na Underground Rail Loop v Melbournu. Več let je delal tudi v tovarnah in na gradbiščih. Upokojil se je leta 1990. Užival je na vrtu, delal domače klobase, pršut, kislo zelje, vino in žganje. Najlepše mu je bilo, je povedala hčerka Doris, da so ga obiskali otroci in družine ter pokusili vse njegove domače dobrote. Z ženo Milko sta rada pomagala na vrtu Baragovega doma in redno prihajala k maši ter bila kar nekaj let tudi pri molitveni skupini. Jože je bil precej zdrav do svojih 80 let, potem pa je imel nekaj manjših zdravstvenih težav. Leta 2014 je zvedel, da ima Parkinsonovo bolezen in je šlo vse slabše naprej. Pogosto je padal in ni bilo druge pomoči, kot da je šel julija 2018 v dom. Tam smo ga večkrat obiskali; po pogrebu Alojza Fabjančiča 28. februarja sem se p. Ciril oglasil pri njem, in sva se eno uro zadržala v prijetnem pogovoru, molitvi in prejel je zakramente. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew na praznik sv. Jožefa, njegovega nebeškega zavetnika, v torek, 19. marca: najprej molitev rožnega venca, ob 11.30 pogrebna maša. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park v Glenroyu. Sožalje ženi Milki, hčerki Doris in sinu Josephu

(Jožku) z družinama, bratu Srečku in družini v Melbournu ter sestram Ivanki, Anki in Venčki z družinami v Sloveniji ter družinama pokojnih bratov Lojzeta in Toneta.

ZAHVALA

Milka Brožič se z vso družino iskreno zahvaljuje vsem za obiske pokojnega moža **JOŽETA BROŽIČA**, za sožalja in tolažilne besede, sožalne karte, cvetje, prisotnost na pogrebu in za darovane maše. Patru Davidu in patru Cirilu za obiske v bolnišnici in v domu ter za podelitev poslednjih zakramentov. Patru Cirilu, patru Davidu in obiskovalcu g. Boštjanu Ošlaju hvala za krasen pogrebni obred. Bog povrni vsem!

GREGORY (GREGORIO) VITO FERRARO je umrl 12.03.2019 v bolnišnici Austin Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 06.10.1935 v kraju Vizzini, Catania v Italiji. Pater Ciril sem mu v bolnišnici podelil sveto maziljenje, ki ga je sprejel z veselim nasmehom na utrujenem obrazu. Pogrebno mašo smo obhajali v četrtek, 21. marca v cerkvi Holy Spirit, Thornbury East: ob 11. uri je domači župnik Fr. Ireneusz

Czech najprej vodil molitev rožnega venca v angleščini in italijanščini, sledila je pogrebna maša, ki jo je daroval p. Ciril ob somaševanju domačega župnika. Pokopan je na pokopališču Preston General Cemetery v Bundoori. Sožalje sestri Tini Marangoni, sestri Santini Bonnici z družino ter nečaku Edwardu Bonnici z ženo Barbaro Brožič in družino.

BRUNO VIDAU je umrl 07.12.2018 v bolnišnici Alfred Hospital v Melbournu; rojen je bil 02.05.1930 v vasi Bani (Banne) pri Trstu, župnija Opčine – glej zapis v Mislih, januar – februar 2019, stran 18 – 19. Njegovo telo je bilo kremirano in žaro smo poslali njegovemu polbratu Pavlu, ki je tam vse pripravil za pogreb. Pogrebno mašo je daroval v cerkvi sv. Jerneja na Opčinah v četrtek, 21. marca 2019, domači župnik g. Franc Pohajač SDB ob somaševanju p. dr. Roberta Bahčiča OFM, gvardijana in rektorja narodnega svetišča Marije Pomagaj na Brezjah. Zadnji počitek je tako Bruno našel v domači zemlji, ko v družinskem grobu sedaj počivata skupaj z ženo Mileno, ki je umrla 15.03.2011 v domu nasproti naše cerkve.

pater Ciril

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: J & K Cvetkovich. **\$60:** Marija Leich. **\$50:** Vida Valenčič, Gertrude Virant. **\$40:** Vinko Erjavac, Lidija Čušin, Zlata Seljak, Irma Želko, Andrej Vučko, Slava Žele, Karel Knap, S & M Prosenak, A & J Ličen, Leon Robar, J & M Rotar, Frank Kohek, Rafael Koren, Olga Horvat, Anica Zupančič, Vinko Lunder, Daniel Furlan.

\$30: Milena Abram, Alojz Cehel, Elizabeth Vajdič, John Franco, Marta Skrbiš.

\$25: Alojz Jakša. **\$20:** Milena Prekodravac, Ivan Legiša, Martin Šuštar, Matija Štukelj, Pavla Kalister, I & K Mohar, M & F Cooper, Urška Irhimeh, Milan Kavič, Jelka Hojak, Štefka Tomsic, Ivan Škrajnar, Frances Namar, J & M Ritoc, Marija Jaksetič, Slavko Jernejčič, Vida Koželj, Ema Iskra, A. Šuštar, Elizabeta Kociper, Ema Simčič, Dragica Kalc, Frank Rozman, A & A Špiclin, Kristina Car, E & D Peckham. **\$10:** Janez & Marta Kohek, Frank Anzelc, Elisabeth Wernig, Frank Plut, Tone Urbas, F & V Kravos, Gabriela Burger, Ivan Barat, Janez Jernejčič, F & A Marinič, E & H Ilias, H & I Zver, Silva Jenko, Marija Logonder, Justina Miklavec, John Ploy, Silva Krčmar, Branko Kreševič, Hermina Koroša, Ivanka Gosar, Vida Horvat, Julijana Mikac, Franc & Ivanka Tomažič, Lilijana Gustinčič, Herman Muster, Lojzka Kuhar, Daniela Marinc, Franc Novak, Terezija Matuš, I & F Deželak. **\$5:** Julija Kovačič. Marija Urbas, Franc Berlič, Berta Kapelj.

ZA LAČNE: \$60: Nadia Vonič. **ZA OBNOVO CERKVE V ILIRSKI BISTRICI: \$500:** Milka Brožič. **\$200:** Jože & Majda Grilj, E. Ilias, Srečko & Majda Brožič, Tone Urbančič. **\$100:** Tone & Marija Brne. **\$50:** Rajko & Doris Grlj. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$300:** N.N. Canberra, Frank Rozman. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$300:** N.N. Canberra.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Letošnja »pozna« velika noč (praznuje se vedno na prvo nedeljo po prvi pomladanski – pri nas jesenski – polni luni) nam je dala priložnost, da nekoliko lažje preidemo od veselega božičnega praznovanja Kristusovega rojstva k spominu na krvave dogodke velikega tedna in k radostnemu praznovanju zmage nad smrtjo, praznovanju Kristusovega in našega vstajenja. Čeprav je to bolj miren poleten čas, pa se je vseeno tudi v naši skupnosti nabralo kar nekaj dogodkov, o katerih vam lahko napišem.

Po prazniku Gospodovega razglasenja oz. svetih Treh Kraljev sem šel na krajši obisk rojakov in prijateljev v Združene države Amerike, med katerimi sem živel in deloval v letih 1993 do 2001. Tako kot naše skupnosti v Avstraliji, se tudi tamkajšnje starajo: vedno več jih pospremijo na »Božjo njivo«, vedno več je bolnih in onemoglih. Moj obisk je bil ves čas v glavnem v znamenju obiskov bolnih in ostarelih prijateljev in sodelavcev iz tistega časa, ter tistih, ki so se poslovili od svojih najbližjih. Obiskal sem tudi p. Metoda v Lemontu ter tam za rojake tisto nedeljo maševal. **P. Metod vse lepo pozdravlja in se zahvaljuje za prijazen sprejem ter lep obisk lani septembra.** Vesel sem bil, da sem se po krajšem oklevanju odločil za ta obisk, saj so ga še posebej bolni bili zelo veseli. Hvala tudi p. Cirilu, ki je zato moral ves ta čas ostati doma, čeprav je to v Avstraliji čas dopustov.

Iz Združenih držav sem se vrnil nekaj dni

pred **dnevom Avstralije**. Praznika smo se spomnili tudi v nedeljo pri maši, ko smo se Bogu zahvalili za vse priložnosti in vse dobro, kar nam nudi ta naša nova domovina s petjem avstralske himne. Teden kasneje smo se pri maši spomnili **slovenskega kulturnega praznika**, ki ga praznujemo na dan smrti enega slovenskih največjih pesnikov, Franceta Prešerna. **Hvala Ivanu Legiša**, ki je pripravil program in hvala vsem, ki ste sodelovali. Zadnjo nedeljo v februarju **nas je obiskal p. Bogdan Knavs**, ki je doma iz Mošenj, župnije, kamor spada naše slovensko narodno Marijino svetišče Brezje. Več let je deloval v naši župniji Ljubljana-Šiška, tri leta tudi v romarskem svetišču na Sveti Gori, sedaj pa je gvardijan našega samostana v Kamniku. P. Bogdan je obiskal rojaka v Adelaidi (**foto spodaj**)- svojega bivšega

župljana, skupaj z njegovo mamo Marijo in njenim možem Aleksandrom. Na prvi petek v marcu – letos je bilo to na 1. marec – je vsako leto **svetovni dan molitve**. Gre za pobudo žena metodistične Cerkve iz leta 1887. Tej pobudi so se pozneje pridružile tudi druge krščanske cerkve in skupnosti, po 2. vatikanskem koncilu tudi Katoliška Cerkev. Vodstvo tega dneva vsako leto izbere eno od držav, za katero moli ves svet – in **letos smo molili za Slovenijo**. To je bil tudi vzrok, da smo za pobudo izvedeli in bili posebej povabljeni, čeprav ta vsakoletna molitev poteka tudi v Sloveniji. Slovenski odbor je pripravil besedilo letošnje molitve in kratko predstavitev Slovenije. Južno-avstralski odbor se je obrnil name s

prošnjo, da jim pomagam izbrati organizacijo v Sloveniji, ki bi v Sloveniji izvajala kakšen projekt za otroke. Predlagal sem jim **Ustanovo Anin sklad**, ki združuje družine z več otroki in jim pomaga. Tako bo ta ustanova, ki jo je leta 1998 ustanovilo slovensko združenje redovnikov in redovnic in katere dolgoletni predsednik je bil sedanji ljubljanski nadškof p. Stane Zore, deležna darov, ki so se ob tej priložnosti nabrali.

Povabljeni smo bili, da se teh molitev udeležimo. Največ se nas je udeležilo molitev v anglikanski katedrali v Severni Adelaidi, kjer smo srečali tudi vodstvo in člane južno-avstralske konference. Angela Dodič in Justi Bole sta prišli v slovenskih narodnih nošah, nekateri so prinesli tudi pecivo za srečanje in pogostitev po molitvi. Hvala vsem, ki ste sodelovali in hvala vsem, ki ste se molitev udeležili v katedrali ali v kateri od drugih cerkvah. **Seveda pa hvala vsem, ki ste ob tej priložnosti molili ali kadar koli molite za Slovenijo!**

Tako kot na prvo nedeljo v februarju, smo imeli tudi na prvo nedeljo v marcu po maši v naši dvoranci skupno kosilo. To je bila namreč tudi »pustna nedelja«, ker je bila v sredo 6. marca pepelnica. Naše gospodinje so se pod vodstvom Angele Dodič odločile, da bodo poskušale kosilo pripraviti vsako

prvo nedeljo v mesecu, ko imamo mašo – na zadnje nedelje v mesecu je običajno BBQ v Slovenskem klubu. **Hvala Angeli Dodič za organizacijo, hvala tistim, ki pečete BBQ (običajno Branko Kresevič in Branko Kalc) in hvala vsem, ki prinesete solate, pecivo in dobitke za srečelov.** Hvala **Johnu Macsaiu**, ki skrbi za bar in hvala seveda tudi gospodinjam, ki pripravljate kavo, čaj in pecivo po mašah na druge nedelje ter seveda vsem, ki se udeležite. **Bog povrni!**

Na prvo marčevsko nedeljo pa smo imeli po kosilu tudi kratek **sestane ali občni zbor naše slovenske cerkvene skupnosti**. Ker je skupnost majhna, ni potrebno, da bi imeli poseben pastoralni svet, saj se lahko o stvareh pogovorimo, ko smo skupaj v dvoranci. Hvala Rosemary Poklar, ki je naredila zapisnik srečanja. Tako smo imeli tokrat na dnevnem redu dve točki. Najprej smo govorili o pobudah in predlogih Plenarnemu svetu Cerkve v Avstraliji, katerega prvo zasedanje bo od 4. do 11. oktobra 2020 v Adelaidi, drugo pa maja 2021 v Sydneyju. V drugem delu sem obvestil skupnost o **prenovitvenih in preureditvenih delih v naši cerkvi**. Kot sem zapisal že v adventno-božičnem pismu, sem se po posvetu z drugimi odločil, da si uredim majhno stanovanje v prostorih sedanje zakristije, hišo pa damo v najem. Za svoje bivanje v Adelaidi za teden ali dva na mesec res ne potrebujem hiše s petimi sobami. Poleg tega bi z najemnino zagotovili finančno osnovo za delovanje misijona, saj se skupnost stara in se nabirke nižajo. V letu 2018 je bilo vseh darov skupaj (nabirke (1. in 2.), darovi za svečke, prihodki od kosil, velikonočni, božični ter drugi izredni darovi) skupaj 14.444,15 dolarjev. Če to primerjamo z avstralsko individualno pokojnino, ki znaša letos 23.823,80 dolarjev, postane jasno, da s temi prihodki ne moremo vzdrževati dejavnosti misijona, vzdrževati stavb in financirati mojih vsakomesečnih poti iz Melbournu. Tako sem vsekakor hvaležen misijonu v Melbournu in p. Cirilu, da smo po odhodu p. Janeza skupaj

z Marijo uredili in prenovili notranjost naše hiše, za katero agenti pravijo, da je zelo urejena in primerna za dajanje v najem.

Preureditev pa je obsegala sledeče prostore in posege: Najprej smo zaprli odprtino kapele Marije Pomagaj (kot je zaprta tudi na drugi strani cerkve, kjer se nahaja slika Svete Družine). Marijo Pomagaj smo »preselili« na to novo steno in šele po sami preselitvi smo videli, kako lepo je to izpadlo. Marija je bila do sedaj na temni zadnji steni temne kapele – sedaj pa je zažarela neposredno pred nami, skoraj med nami. V tej kapeli smo uredili zakristijo za vse, kar potrebujemo pri oltarju in za to, kar potrebujemo za krašenje. Izpraznili smo tudi sobo v cerkvi zadaj in tam uredili zakristijo za pripravo duhovnika in sodelavcev na mašo, tako da v začetku maše duhovnik pride do oltarja po sredi cerkve, po maši pa se lahko pozdravimo z odhajajočimi iz cerkve. Prejšnjo zakristijo smo preuredili v sobo za duhovnika, stranišče ob zakristiji pa v kopalnico. V sobi smo uredili tudi malo kuhinjo, delovni pult, posteljo in omaro – res da ni veliko prostora, je pa vse, kar potrebujem. Iz sobe, ki je služila za skladišče (največ ropotije) na drugem vogalu cerkve smo uredili

malo sobico za morebitnega gosta ter naredili vrata v moško kopalnico, ki jo bo lahko uporabljal. Tam smo namestili tudi tuš kabino. Ker gostov nimamo ravno velikokrat, bom lahko tudi to sobo uporabljal za pomožni prostor ali pisarno. In ko smo se že dotaknili stranišč, smo uredili tudi te, saj sta bili po dobrih petintridesetih letih prenove res potrebni. Zamenjali smo straniščne školjke, umivalnike ter tla in stene obložili s keramičnimi ploščicami. Tako se bodo lahko tudi lepše in lažje očistila.

Urediti pa smo morali še nekatere druge stvari: spremeniti sem moral **naslov našega misijona** in uradni naslov mojega bivališča, ki ne bo več 51 Young Avenue, ampak **47 Young Avenue**, številka, kot jo nosi cerkev. Poštni naslov seveda ostaja isti kot do sedaj (PO Box 156, Welland SA 5007) in tudi telefonske številke ostajajo iste, saj smo morali preseliti tudi telefonsko linijo, ki manj kot za telefoniranje, služi za dostop do interneta. Med hišo in cerkvijo smo postavili ograjo, da se bo vedelo, kje je »sosedovo«, preklopiti pa smo morali tudi oskrbo dvorance, ki je bila do sedaj vezana na hišo, sedaj pa bo vezana na števec cerkve. Ohranili pa bomo tudi garažo, ki jo bom seveda potreboval (vzrok je tudi ta, da je vhod v garažo preko parkirišča cerkve, do katerega stanovalci ne bodo imeli dostopa) in od vrta za hišo bomo oddelili tudi prostor med garažo in hišo, ki nam bo prišel prav za orodje in skladišče. Računam, da bomo do konca aprila že lahko pripravili hišo za **oddajo v najem, pri čemer mi pomaga John Macsai**, za kar sem mu hvaležen, saj se s čim podobnim v življenju še nisem ukvarjal.

Marsikdo pa me je vprašal: **Kdo vam bo pa vse to naredil?** Seveda sem se najprej obrnil na tiste, ki so cerkev gradili, saj sem si mislil, da morda utegne biti še celo v garanciji... Štefana Kolmana obiskujem v domu za starejše in nanj seveda nisem mogel računati, so mi pa bili velikodušno pripravljeni pomagati njegovi sinovi, od katerih je Billy pomagal že tudi zidati cerkev. Mama pove, da jih je oče poslal polagati zidake visoko pod streho. Ko smo se enkrat na obisku z Billyem pogovarjali, kateri zid bomo morali odstraniti, sem za šalo rekel očetu Štefanu: »Billy bo prišel podirati cerkev, ki ste jo vi gradili.« »Pa nimate ene šibe, da ga naženete?« me je takoj vprašal. »Ne, jaz ga prosim, da pride in sem vesel, da

je pripravljen priti.« Prišla sta tudi brata Vlado in Štefan ml. in par tednov so bili prostori pravo mravljišče Kolmanovih treh ter električarjev in vodo instalaterjev, saj je bilo potrebno spremeniti in na novo napeljati kar precej instalacij vključno s toplo vodo. Ploščice je iz svoje trgovine Beaumont Tiles v Mount Barker pripeljal Štefan ml. in jih v glavnem on tudi položil. Verjamem, da bo takrat, ko boste prebirali te vrstice, to že vse končano. Vsekakor sem **Kolmanovim fantom, Billyju, Vladotu in Štefanu iskreno hvaležen za to njihovo delo** – brez njih, ne vem, kako bi to šlo in koliko časa bi trajalo, da bi vse te delavce dobil skupaj.

V odprtino med prejšnjo zakristijo in prezbiterijem smo namestili vrata, kar je bilo za **našega mizarja Vinka Lipovca** zaradi obokane odprtine poseben izziv – a za njega in njegovo iznajdljivost ne kaj posebnega. Vinko je izdelal tudi kuhinjske omarice, uredil omare, ki jih je naredil že pred leti ali desetletji in smo jih iz dosedanje zakristije preselili dve v zadnjo zakristijo, eno v sprednjo, ena je trenutno v dvoranci, ena pa bo ostala v sobi za mojo uporabo. Na vhod v mojo sobo in v sobo za goste je namestil tudi nova vhodna vrata, saj so bila še posebej zakristijska vrata že precej strohnjena od izpostavljenosti dežju in soncu. Položila sva tudi leseni laminatni pod in še veliko drugih manjših mizarских stvari je bilo potrebno »poštimate« (in se bo gotovo našlo še kaj). Na obe odprtini k oltarju smo namestili tudi nove zavese, ki jih je **uredila in podarila Albina Kalc**. Iz blaga, ki ga je podarila Rozika Legiša, pa je naredila tudi zaveso za veliko notranjo okno v zadnji zakristiji in priskrbela tudi zaveso za zunanje okno. Bog lonaj vsem!

Po prvi nedelji v marcu sem še ostal v Adelaidi, da smo lahko skupaj pričeli postni čas z obredom pepeljenja pri maši na pepelnično sredo. Ker morata naš post in naša odpoved roditi sadove dobrih

del, smo povabljeni, da sodelujemo pri postni akciji avstralske Caritas, Project Compassion. Letošnja akcija poteka pod geslom **GIVE LENT 100% – Življenje se spremeni, ko vsi podarimo 100%** – v duhu besed papeža Frančiška: *Prihodnost ima ime... in njeno ime je upanje*. Šparovčki so še na razpolago – s svojimi darovi za uboge in potrebne jih bomo vrnili na veliki četrtek oz. ob veliki noči.

V postnem času bomo pred mašami molili križev pot, v tednu po cvetni nedelji pa **bom obiskal tudi naše bolnike, zato mi, prosim, sporočite, če si želijo mojega obiska in prejema zakramentov**.

Bogoslužje v velikem tednu in ob veliki noči bo potekalo po sporedu, kot ga boste našli spodaj. Po veliki noči pa bom v Sydneyju nadomeščal p. Darka, ki nas bo kot predstavnik vseh treh slovenskih frančiškanov, ki delujemo v Avstraliji, zastopal na provincialnem kapitlju v Ljubljani. Ker bomo imeli maše na zadnji dve nedelji v marcu in vse druge nedelje v aprilu, **na zadnjo nedeljo v aprilu, ki je bela nedelja (28. aprila) v naši cerkvi ne bo slovenske maše**. Šmarnice bomo pričeli na prvi petek v maju, 3. maja.

KRST

23. februarja 2019, je prejel zakrament svetega krsta FRANKLIN JAMES BURKE, drugi sin Christopherja in Melisse roj. Pistor. Botra sta bila Rebecca in Samuel Baxter. Iskrene čestitke Franklinu, staršem, starim in prastarim staršem ter botrom!

POKOJNI

PAVLA LIKAR roj. VALENČIČ, je bila rojena leta 1937 v Podbežah, umrla pa je 2. marca 2019 v Adelaidi. Njen mož je bil Marino Likar, ki je umrl leta 2001. Imela sta dva sina, od katerih je eden že pokojni, in eno hčerko. Od nje so se poslovili v ožjem družinskem krogu. **MARIJA NOVAK roj. KLEMENT**, rojena 7. marca 1927 v Kuzmi, je umrla 28. marca 2019 v murskosoboški bolnišnici v Rakičanu. V Avstralijo je prišla skupaj z možem Lojzetom

leta 1957. Leta 1988 je njen mož umrl in bil pokopan v družinski grobnici v Murski Soboti. Po smrti brata Jožeta Klementa se je septembra leta 2014 preselila v Slovenijo in živela najprej na domačiji, kjer živi nečak, zadnja leta pa je preživela v domu za starejše v Kuzmi. Pokopana je bila v družinsko

grobnico njenega moža v Murski soboti 2. aprila 2019. Po namenu njenih najbližjih prijateljev, Simona in Irene Horvat ter Jane Mezek, smo zanjo darovali sveto mašo v naši cerkvi 31. marca.

Naj pokojni počivata v miru!

VELIKI TEDEN, VELIKONOČNI PRAZNIKI IN VELIKONOČNI ČAS 2019

14. april: CVETNA NEDELJA. Spomin Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. **Blagoslov zelenja bo ob 10. uri dopoldne pri vratih zakristije za cerkvijo,** s procesijo bomo odšli v cerkev, pri maši pa bomo prisluhnili pasijonu, poročilu o Jezusovem trpljenju in smrti, kot ga je zapisal evangelist Luka. Po maši priložnost za spoved.

15. april: PONEDELJEK VELIKEGA TEDNA. Ob 6. uri zvečer bo v naši stolnici »KRIZMENA MAŠA«, ko bo škof blagoslovil krstno in bolniško olje, ter posvetil krizmo. Pri maši duhovniki obnovimo svoje duhovniške zaobljube.

18. april: VELIKI ČETRTEK. Spomin Jezusove zadnje večerje; **sveta maša bo ob 6. uri zvečer,** po maši pa Jezusa prenesemo »v ječo«. Sledi kratka molitvena ura za duhovne poklice. Ta dan bomo prinesli nabiralnike postne akcije avstralske Karitas, Project Compassion.

19. april: VELIKI PETEK: Spomin Jezusovega trpljenja in smrti; **obredi Kristusovega trpljenja bodo ob 3. uri popoldne,** sledi molitev ob Božjem grobu. Nabirka in darovi ob Božjem grobu bodo namenjeni kristjanom Svete dežele, varuhom krajem Kristusovega življenja in našega odrešenja. Bodimo radodarni!

20. april: VELIKA SOBOTA. Ob 3. uri popoldne bo blagoslov velikonočnih jedil, Kristusovo vstajenje pa pričnemo praznovati z **velikonočno vigilijo, ki bo ob 6. uri zvečer** (po vigiliji bo še blagoslov velikonočnih jedil).

21. april: VELIKA NOČ KRISTUSOVEGA VSTAJENJA. Velikonočna vstajenjska procesija in praznična sveta maša ob 10. uri dopoldne; ob 2. uri popoldne bo na etničnem radiju 5EBI velikonočna radijska oddaja (FM 103,1 Mhz).

22. april: VELIKONOČNI PONEDELJEK. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

28. april: BELA NEDELJA. V naši cerkvi NE BO svete maše.

3. maj: PRVI PETEK V MESECU, PRIČETEK ŠMARNIC. Sveta maša s šmarnicami bo ob 10. uri dopoldne.

5. maj: 3. VELIKONOČNA NEDELJA. Sveta maša ob 10. uri dopoldne.

26. maj: 6. VELIKONOČNA NEDELJA. Sveta maša ob 10. uri dopoldne.

31. maj: ZAKLJUČEK ŠMARNIČNE POBOŽNOSTI. Sveta maša in **zaključek šmarnic** ob 10. uri dopoldne.

2. junij: 7. VELIKONOČNA NEDELJA – GOSPODOV VNEBOHOD. Sveta maša ob 10. uri dopoldne.

23. junij: SVETO REŠNJE TELO IN KRI. Sveta maša s »telovsko« procesijo ob 10. uri dopoldne.

30. junij: 13. NEDELJA MED LETOM. Sveta maša ob 10. uri dopoldne.

p. David

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure

in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu
od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek
predhodno dogovorite.

po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanik: Jurij Rifelj
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | Naročnina in naslovi: Angelca Veedetz | Stalni sodelavci: Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | Skupina prostovoljcev v Kew pripravi Misli za na pošto. | Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za 2019 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in primka. Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenost za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | Tisk (Printing): Simon Kovacic Printing, Melbourne. E-mail: skovacic@optusnet.com.au | Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

V Kew je bila 9. februarja 2019 krščena LILIYA FLORENCE JUSTINE TOMAZIN-NOTARO.

Foto: Lui Fedon Photography

Družinski šopek JENI BREŽNIK v Sydneyu za njen 80. rojstni dan.

Foto: Florjan Auser